

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Cukerové a přísedících Ing. Petra Ovsíka a Jana Musiala rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. července 2020 t a k t o :

Obžalovaný:

Ondřej K.,

nar. xxx v xxx, xxx xxx, trvale bytem xxx, xxx, nyní ve Vazební věznici Praha Pankrác,

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době od 23:00 hodin dne xxx do 01:00 hodin dne xxx v Praze xxx, pod přemostěním přes ulici xxx mezi domy číslo popisné xxx, na levém břehu potoka xxx ve směru jeho toku, v úmyslu usmrtit poškozeného muže bez domova, později ztotožněného jako Zdeněk M., narozen xxx, tohoto z nezjištěných důvodů napadl svým zavíracím nožem s délkou čepele 9 cm, kterým mu způsobil celkem 19 bodných, bodnořezných a řezných poranění, a to 5 bodnořezných poranění obličejové části hlavy s nářezem těla dolní čelisti vlevo, 10 bodnořezných poranění krku s přetětím zevní hrdelní žíly a protětím vnitřní hrdelní žíly vlevo, přetětím velkého rohu jazylky vlevo a výrazným prokrvácením měkkých tkání krku, 2 bodnořezná poranění zad a dále 2 řezné rány pravé ruky, které vznikly v rámci obrany poškozeného Zdeňka M. před útokem, následkem čehož poškozený Zdeněk M. z důvodu pokrvcivého šoku při mnohačetných bodnořezných ranách hlavy, krku a zad s poraněním hrdelních žil vlevo na místě zemřel, přičemž do doby rozvoje pokrvcivého šoku, tj. po dobu několika minut bylo vědomí i možnost schopnosti jednání a pohybu u poškozeného Zdeňka M. zachovány, o čemž svědčí i jeho obranná zranění a útok na svou osobu po tuto dobu vnímal, stejně jako strach o svůj život,

tedy jiného úmyslně usmrtil a čin spáchal zvláště trýznivým způsobem,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **15 - ti (patnácti) let nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k **trestu propadnutí věci** a to zavíracího nože s hnědou dřevěnou stěrkou s dvěma bílými pruhy z bílého kovu, celkové délky 20 cm, délka stěrky 11,5 cm a délka čepele 85 mm, na čepeli vyryto označení „STAINLESS 420 STEEL“ a z druhé strany je vyryto logo výrobce a označení „BEAVER“.

O d ů v o d n ě n í

1. Po provedeném dokazování soud zjistil, že se obžalovaný Ondřej K. dopustil shora uvedených jednání.
2. **Obžalovaný Ondřej K.** v přípravném řízení na protokol o výsledku obviněného ze dne xxx uvedl, že dne xxx ráno jel do školy v xxx, na Praze x odevzdat smlouvy na praxi. Ještě předtím si vzal 1 tabletu xxx a vitamíny na soustředění, kdy se jednalo o xxx. Od rána měl trochu stres. Když odevzdal předmětné smlouvy ve škole na praxi, pobavil se ještě s bývalou přítelkyní Evou M., a i z toho byl ve stresu. Pak odjel do práce, kde se trochu zklidnil. Měl dále domluvenou schůzku s pánem v krejčovství kvůli práci, ale nějak ta práce nevyšla, protože pán v krejčovství s ním jednal dosti divně a tak jednání ukončil. Na večer měl domluveno s kamarádkou Monikou D., že se sejdou na xxx, na Praze xxx a půjdou spolu do hospody xxx v ulici xxx. Zde si dal obžalovaný kávu a 1 malé pivo desítku, k jídlu si nedal nic. Naposledy jedl asi okolo 13:00 hodiny. S kamarádkou Monikou D. si povídali a pak odjeli tramvají do xxx, na Praze xxx do baru xxx. Zde si dal obžalovaný vodu a drink martini, nepamatoval si, však kolik toho vypil, možná asi tak 7 panáků, opětovně nic nejedl a dal si ještě 1 xxx. Kamarádce nabízel, aby přespala u něj, ale ona si potřebovala jet domů do xxx pro věci do práce, a tak ji pak odvedl na stanici tramvaje xxx a ona odjela domů. Následně se vrátil zpět do baru. Neví, kolik toho ještě vypil a ani v kolik hodin odcházel. Stejně tak neví, kde se pohyboval po opuštění baru, možná někde na xxx xxx, až se ocitl u potoka xxx pod mostem. Jakým způsobem a proč se tam ocitl, obžalovaný netuší. Vůbec si nevybavil, jak to pod tím mostem začalo, snad jen, že byla nějaká rvačka s někým, byla tam tma, tušil, že možná šlo o bezdomovce. Obžalovaný si vůbec nevzpomíná, jak ta rvačka probíhala, jen to, že byl chvíli na zádech on a pak zas ten bezdomovec, neví, zda se rvali ve vodě, nebo na suchu, možná že spadl do vody, nebo do ní jen sjel. To je asi všechno, pak se vydal domů. Je mu známo jen to, že ležel na podlaze v ložnici. Neví, kudy šel z pod mostu domů. Doma byla jenom jeho máma. Neví, zdali a co mámě říkal, neví ani, jestli něco máma říkala jemu. Obžalovaný si nepamatuje, zdali v bytě něco dělal, asi však nebyl ničeho schopen. V bytě se také objevil jeho bratr Jan P. a příslušníci Policie České republiky. Zdali těmto něco říkal, si obžalovaný nepamatuje. Když se sešel s Monikou D., měl obžalovaný na sobě bílou košili s dlouhým rukávem, černý kabát kratší, šedomodré džíny, hnědé společenské polobotky a ještě měl fialovou kravatu. Obžalovaný si nepamatuje, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

v inkriminovaný večer měl v ruce svůj rozklápěcí nůž, který nosí vždycky u sebe, a to z důvodu sebeobranu, nebo kdyby bylo třeba něco rozříznout či opravit. Zdali byl obžalovaný při zápase s bezdomovcem zraněn, tento uvedl, že měl něco na hlavě, lokty a kolena jej bolely, jakým způsobem přišel k té odřenině na hlavě, netuší. Ve vztahu k tomu bezdomovci obžalovaný svůj nůž asi použil, ale kolikrát se s nožem rozmáchl, jakým směrem tak učinil, ani kolik padlo úderů, si nepamatuje. Stejně tak si nevybavuje, ani kam úderu dopadly. Nikdy předtím se do žádného konfliktu s bezdomovcem nedostal. Obžalovaný je toho názoru, že se určitě jednalo o intenzivní rvačku, kdy protivník – bezdomovec byl poměrně silná osoba, který do obžalovaného strčil, až tento upadnul, načež obžalovaný vytáhl nůž a prostě se bránil. Rozhodně obžalovaný pocíťoval obavu o svůj život.

3. Během vazebního zasedání, které se uskutečnilo před Obvodním soudem pro Prahu 10 dne 27. 10. 2019, obžalovaný Ondřej K. mimo jiné uvedl, že někdy v šest hodin večer se setkal se svou kamarádkou v Praze x, na xxx a šli do ulice xxx do hospody na jedno kafe a pivo. Potom společně jeli do xxx, Praha x na zastávku xxx, kde šli do baru s názvem xxx. Kolik toho vypil, si obžalovaný nepamatuje, jednalo se o nějaké panáky vodky. Poté vyprovázel kamarádku – kterou předtím žádal, aby u něho přespala, nicméně ona nechtěla, z čehož obžalovaný neměl žádný pocit – na zastávku tramvaje xxx a šel zpět do baru, kdy neví, jak dlouho tam byl. Pak si pamatuje, že byl u řeky a poté na potyčku. Byl na zemi, držel nůž a máchal s ním do prázdna. Neví, zda se trefil, ani neví kolikrát. Pak už si pamatuje, že byl na zemi doma v ložnici. Předmětný nůž, který obžalovaný nosí u sebe na sebeobranu, nebo na cokoli jiného, je klasický kapesní. Taktéž obžalovaný nosí i boxera, nicméně neví, zdali ho měl i ten den. Dále obžalovaný uvedl, že nepije, pil jen ten den, kdy se to stalo. Drogy již také nebere, bral je půl roku zpátky, šlo o pervitin. Bere léky na xxx xxx, na xxx, což jsou asi xxx. Navštěvuje xxx, cca 1x měsíčně, kdy naposledy u něho byl asi před měsícem. Problémy řeší půl roku, neví, co je příčinou nálad. Neví, kdy poprvé zaregistroval, že se něco stalo. Když zaregistroval, že je od krve, bylo to až doma v ložnici. Je mu známo, že se válel na zemi, to je vše, co k události ví. Ke zranění na hlavě obžalovaný uvedl, že neví, kde k němu přišel, každopádně když byl s kamarádkou, tak ho ještě neměl.
4. V rámci pokračování výslechu obžalovaného z přípravného řízení ze dne 22. 11. 2019 obžalovaný Ondřej K. vypověděl, že přímo z toho činu si pamatuje alespoň tři rány na obličej, jednu na tvář, jednu na stranu hlavy a jednu pěstí na levý spánek, ale neví, jestli to nebylo také od pádu. Ví, že když to skončilo, poškozený se ještě hýbal a vydával zvuky. Ví, že padal na záda, na bok, padal do potoka xxx, a že potom otevřel svůj nůž. Na položené otázky odpověděl, že po konzumaci alkoholických nápojů se cítil poměrně opile. Možná si zapálil cigaretu, ale nepamatuje si celý průběh procházky, asi se motal. Užívá léky xxx před spaním, po ránu xxx. Léky dostal na xxx, často se cítil unavený, ztlumený, motala se mu hlava. Občas míval stav, že to bylo po nich horší, ale pak byl třeba nějakou dobu v pohodě. Věděl, že na léky nesmí pít alkohol. V den nešťastné události cítil od rána trochu stres. Jel do školy odevzdat papíry a zde se potkal se svojí bývalou přítelkyní, z čehož měl stres. V práci byl ještě trochu nesvůj, pak se ale uklidnil. Poté se mu nelíbilo, jakým způsobem s ním jednal pan K., vyvedlo ho to z míry. Pak se sešel s Monikou D., kdy celý večer měl takový divný pocit z toho jednání, jak se to všechno sečetlo. Píli a on začal být unavený, měl „přetlak myšlenek v hlavě“. Uvědomuje si, že způsobil smrt člověka a velice jej to mrzí. Stejně tak si obžalovaný uvědomil, že v momentě, kdy proti poškozenému použil svůj nůž, tak mu mohl způsobit nějaké zranění. Rovněž si obžalovaný uvědomil, že v rámci předmětné potyčky mohl poškozeného zasáhnout, kdy jej asi zasáhl do oblasti ramene a hlavy. Z jakého důvodu se obviněný nepokusil poškozenému pomoci, tento uvedl, že nečekal, že zranění, která poškozený utrpěl, byly tak vážné. Ve vztahu k poškozenému obžalovaný uvedl, že neví, zdali jej vůbec znal, nicméně celá věc jej velice mrzí.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

5. U dalšího výslechu v přípravném řízení ze dne 4. 2. 2020 obžalovaný k věci uvedl, že je mu to strašně líto, nevěděl, že někomu způsobil takové utrpení. Ví, že vytáhl nůž, šel proti poškozenému, který jej chytil a obžalovaný poté poškozeného bodnul nožem. Pak už poškozeného bodal a řezal. Obžalovaný se poškozeného hrozně lekl, nevěděl, co poškozený po něm chce. Kolikrát poškozeného bodnul, si obžalovaný nevybavuje, ví jen, že útočil proti hlavě poškozeného, jeho ramenům, trupu, prostě na tyhle místa, ale kolikrát, to si nevybavuje. Obžalovaný se domnívá, že poškozený měl v době incidentu na sobě nějakou šedivou mikinu, víc neví, nekoukal se, ani neměl čas o tom uvažovat, protože ho viděl a nestihl to vůbec rozlišit. Když obžalovaný od poškozeného odcházel, tento byl dle jeho názoru ještě při životě a ležel na zemi, což obžalovaný dovozuje z toho, že poškozený ještě vydával zvuky a hýbal se. Obžalovaný nevěděl, že poškozenému způsobil tak vážné zranění, proto se ani nepokusil přivolat mu pomoc, nebo tuto mu nějakým způsobem zajistit. Teprve ve výtahu si obžalovaný všiml, že je celý od krve a tak mu došlo, že mohl někoho zabít. Nato vzbudil svou mámu a řekl jí, že asi někoho zabil. Po samotném útoku na poškozeného si dal obžalovaný svůj nůž do kapsy kabátu. Závěrem uvedl, že na nic si nevzpomněl, ví, že zabil člověka, kterého se hrozně lekl, tak vytáhl nůž, šel proti němu a bodal ho, kdy neví kolikrát, ani neví kam a nevěděl, jaká zranění mu mohl způsobit. Nevěděl, že mohl způsobit takové utrpení nějakému člověku, to až když se viděl v tom zrcadle ve výtahu, tedy, že je celý od krve, tak mu došlo, že asi někoho sejmul, že asi někoho zabil. V rámci výkonu vazby dostává obžalovaný léky na xxx xxx, jinak nebere zatím nic. Stále má výkyvy nálad, přijde na něho občas deprese a úzkost a vybaví se mu, co se vlastně stalo. Celou záležitost se teď snaží rozebírat s knězem, který mu v tom alespoň trochu pomáhá, což je lepší než psychologové.
6. V rámci vazebního zasedání dne 13. 2. 2020, obžalovaný Ondřej K. uvedl, že si uvědomuje, co udělal, tohoto lituje a je poměrně smířený s tím, že dostane velký trest. Nicméně ještě se nesrovnal s tím, že zabil člověka. Před konáním hlavního líčení by chtěl zůstat v ochranné léčbě, kterou by nastoupil formou ústavní – at' už tedy v léčebně u xxx, nebo v léčebně v xxx – kde by setrval až do zahájení hlavního líčení.
7. U hlavního líčení u soudu dne 19.6.2020 obžalovaný vypověděl, že neví, zda jednání spáchal tak, jak je mu kladeno obžalobou za vinu. K předmětné věci uvedl, že ráno vstal, dal si kávu a vydal se do školy odevzdat smlouvy k praxi. Byl lehce nervózní, neboť se tam měl setkat se svou bývalou přítelkyní. Rozešli se asi před rokem. Setkání však dopadlo dobře, pak jel do práce. Tam se zdržel asi hodinu a poté jel na setkání s panem K. Toto obchodní jednání však nedopadlo dobře, nedohodli se. Obžalovaného to vyvedlo z míry. Pak jel na setkání s kamarádkou, které sháněl pronájem bytu. Sešli se na xxx, ve xxx zašli do hospody, kde si dal kávu a jedno malé pivo, přestože neměl v plánu pít. Závislý není, ale když se napije, má chuť se napít více. Následně jeli do xxx do baru xxx. Tam vypil okolo 5-6 drinků vodky s martini. Zeptal se slečny D., zda u něho chce přespat. Řekla mu, že ne, v pohodě se dohodli. Sice ho to trochu zamrzelo, ale od něho to byla kamarádská nabídka. Před půlnocí ji šel doprovodit na tramvaj a pak se vrátil do baru. Dal si jednu vodku s martini a šel na procházku, aby se ze stresu z celého dne uklidnil. Šel na xxx xxx, k xxx, pak se objevil v xxx, možná i na xxx u koupaliště, poté se otočil a šel zpět na xxx, na xxx. Někde tam pak slezl pod přemostění k řece a šel po jejím proudu. Byl tam poprvé. Poškozeného vůbec neviděl. Byla tam velká tma a najednou se před ním objevil. Byl ve vzdálenosti asi dvou metrů. Stál tam a díval se na obžalovaného. Obžalovaný se domnívá, že říkal něco ve smyslu: „Co je?“ nebo „Co chceš?“. Vlastně ani neví, jak vypadal, jak byl vysoký, zda měl nějakou zbraň. Obžalovaný se ho lekl, vytáhl nůž, protože nevěděl, co po něm může ten pán chtít. On zůstal stát na místě a obžalovaný šel k němu, minimálně udělal jeden krok. Původně čekal, že ho chce asi oloupit. Pak se ho chytil za límec, možná za rameno a obžalovaný si to asi špatně vyložil. Nevěděl, co po něm může chtít, tak proti němu bodnul nožem a bodnul ho. Více si vybavit nedokáže, ani to, proč neodešel. Nepočítal, kolikrát a kam ho zasáhl. Ví, že útočil proti ramenům a hlavně, jestli ho vůbec

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

zasáhl. V ten moment to vůbec netušil. Párkrát ho poškozený uhodil, obžalovaný si pamatuje, že upadl. Asi třikrát obžalovaného uhodil do obličeje a jednou do oblasti prsou nebo ramen. Zda to bylo pěstí nebo otevřenou dlaní si nepamatuje, ani to, zda upadl po úderu nebo mu ujely nohy. Útočil, a když byl poškozený na zemi, nechal ho, zavřel nůž, dal si ho do kapsy a odešel. Poškozený se během toho k němu nikdy neotočil zády, proto není schopen vysvětlit bodné rány do zad. Vzpomíná si, že když přestal bodat, poškozený ležel na zemi, asi lehce na zádech a boku, tak do něho ještě dvakrát bodl a pak přestal. Poškozený byl ještě při vědomí, když obžalovaný odcházel, ještě dýchal. Pomoc nepřivolal, neboť si vůbec neuvědomil, že způsobil takovou škodu, byl rozzlobený z toho konfliktu, nebyl schopen přemýšlet o ničem jiném. Připustil, že mobilní telefon u sebe měl. Vůbec si na něm nevšiml žádného zranění, nic neviděl. Na to, že mu mohl ublížit, přišel až doma, když viděl, že je celý od krve. Přišel domů a zbytek si naštěstí nepamatuje. Doma byla jeho matka, tak jí okamžitě řekl, co se stalo. Její reakci si nepamatuje, jen to, že vstala z postele, a on padal k zemi. Dále uvedl, že předmětný den měl jen jedno jídlo a to v poledne mezi 12-13:00 hodinou. První alkoholický nápoj si dal okolo 18-19 hodinou večer. Vzhledem k tomu, že v té době užíval léky na xxx xxx, ráno si dal xxx xxx, a pak si ráno a v tom baru ještě dával vitamín na povzbuzení xxx, protože se ten den cítil hodně unavený a chtěl se nabudit, aby vydržel vzhůru. Na noc ještě užívá lék xxx na xxx, ale ten si předmětného dne nevzal. Dále uvedl, že s sebou běžně nosil nůž, ani ne tak z důvodu obrany, ale kdyby například potřeboval rozříznout pytlík na potraviny. Připustil, že je trochu paranoidní, že když jde kolem nějakých podezřelých osob, takových zbraní se chytá. Nikdy v minulosti žádnou zkušenost, že by se musel bránit s nožem, neměl. K samotnému incidentu došlo asi půl kilometru od jeho bydliště. Cesta tam kolem potoka nevedla, ale chtěl být sám, uvolnit se od stresujících záležitostí. Že tam přespávají nějací lidé, nevěděl. Dále obžalovaný vypověděl, že pravidelně docházel k MUDr. F. na xxx v xxx ulici. Léčil se u něho dva měsíce. Začal mít problémy se xxx, respektive spíše se xxx a pak i xxx. To se dále projevovalo výkyvy nálad, byl přehnaně sensitivní, snadno se dokázal vystresovat. V dobách, kdy mívá xxx, bývá naštvaný na celý svět včetně sebe. Nenávidí všechny včetně sebe. Měl vždy chuť dát i někomu facku, ale udržel se. Takový pocit mívá proti komukoli, ať ženě či muži. K lidem na ulici žádný vztah nemá, nevádí mu, stejně jako rasové menšiny. Teď už začíná mít lidi v podstatě rád. Léčba mu pomáhala velmi dobře, na kontrole u lékaře byl cca xxx. V minulosti užíval návykové látky, před léčbou na xxx to byl pervitin a to asi necelý rok, někdy i třikrát týdně, někdy s větší pauzou. Přestal ze dne na den, když začal s léčbou. Teď v rámci výkonu vazby užívá xxx na xxx. Bohužel tam však nejsou schopní psychiatři ani terapeuti, tak chodí za kaplanem. Ten mu hodně pomáhá zvládnout to, co udělal, to že je ve vazbě, i to, že půjde do vězení. S tím je smířený. V minulosti se žádnému bojovému sportu nevěnoval, pouze dělal do svých 16-17 let kulturistiku. K zajištěnému videu v jeho telefonu, uvedl, že ho natočil již dávno, jednalo se o muže v tramvaji, který vypadal zfetovaně, a jako když masturbuje. Měli z toho s kolegou jen srandu a ani neví, že to video ještě v mobilu má. Na závěr obžalovaný vypověděl, že neví, proč se to stalo, lituje toho. Nikomu nechtěl způsobit takové utrpení, moc ho to celé mrzí.

8. U hlavního líčení byli slyšeni svědci zasahující policisté Richard B., Miroslav D. a Jiří Z., dále matka obžalovaného Hana K. a kamarádka Monika D.
9. **Svědék Richard B.** příslušník Policie ČR, služebně zařazen na Krajském ředitelství policie hl. m. Prahy, u pohotovostní a motorizované jednotky vykonávající tak hlídkovou činnost na území hl. m. Prahy, v přípravném řízení vypověděl, že předmětného dne xxx někdy kolem 01:00 hodiny byli operačním důstojníkem vysláni s kolegou Jiřím Z. na Prahu x, do ulice xxx s tím, že matka oznamuje, že se tam nachází její syn, který měl někoho bodnout. Operační důstojník jim sdělil jméno na zvonku, nicméně ta paní na ně již čekala venku. Paní jim sdělila, že syn zkolaboval, takže svědek spolu s dalšími příslušníky Policie České republiky šel nahoru. Obžalovaný ošetření nepotřeboval a již s ním komunikoval kolega Miroslav D., který se jej snažil vytěžovat a zjišťovat

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

informace o tom, co se vlastně stalo. Svědek uvedl, že obžalovaný působil trochu zmateně, ale komunikoval normálně. Všiml si, že je od krve, zraněný však nebyl. Jednu nohavici měl od krve víc než tu druhou. Snad měl krev i na rukou. Kolega Miroslav D. to vše hned fotil na svůj mobilní telefon. Spolu s nimi byla v místnosti ještě matka obžalovaného a jeho bratr. Svědek dále uvedl, že v koupelně ve vaně byl nalezen kabát obžalovaného a nacházel se tam ještě nůž, který byl částečně od krve. Svědkův kolega nafotil oděv, nůž a obžalovaného v bytě. Dále hledali boty obžalovaného, na které upozorňovala jeho matka. Boty byly v předsíni u koupelny, bylo vidět, že i na nich jsou nějaké stopy, nějaká tekutina, patrně krev. Svědek rovněž uvedl, že pro něj byla zajímavá ta posloupnost toho, koho všechno volala matka obžalovaného po jeho příchodu domů. Nejdříve volala linku č. 158 a asi po 10 minutách měl bratr obžalovaného volat na linku č. 155, ale obviněný měl přijít domů relativně dříve, než v tu jednu hodinu. Svědek uvedl, že jim pak popisovali, že matka nejdříve zavolala otci obžalovaného a pak bratrovi. Pak to měla jít rozdýchat, kdy si šla odskočit na toaletu a vlastně až potom šla volat linku č. 158, že se něco takového stalo. Dále svědek uvedl, že tam byl velký časový rozestup toho, kdy obžalovaný přišel domů, a kdy jeho matka volala na linku č. 158. De facto potom i otec obžalovaného se měl dostavit na místo, do bytu. Jelikož jej nikdo z řad Policie České republiky nevyrozumíval a volala mu tudíž buď matka, nebo bratr obžalovaného, tak ten do bytu vpuštěn nebyl, protože s tím neměl žádnou spojitost. Svědek se s kolegou Miroslavem D. obžalovaného ptali, kde se to stalo, co se stalo a jak se to stalo. Obžalovaný měl vlastně dvě verze. Nejdříve jim říkal, že někoho bodnul, a pak, že někoho zabil. Takže bylo pracováno s tou možností, že ten člověk ještě žije. Svědek uvedl, že obžalovaný na něj v tomhle nepůsobil jistě, nevěděl, zda to byl jeho duševní stav, nebo jestli se to jen snažil zakamuflovat. Rovněž obžalovanému dělali test na drogy a alkohol. Obžalovaný jim říkal, že nepil, ale zkouška byla pozitivní. Rovněž jim obžalovaný říkal, že bere nějaké léky, na které by neměl pít alkohol, ale přiznal se, že ten den alkohol vlastně pil. Svědek uvedl, že si již nevzpomíná, jak dopadl test na OPL, ale že to bude určitě v příslušném úředním záznamu. Svědek uvedl, že mu připadalo, že ten zdravotní stav obžalovaný na ně jen tak hraje, kdy mu přišlo, že se je obžalovaný snaží přesvědčit, že si nepamatuje, co se vlastně stalo. Na jejich otázky jim obžalovaný nejprve říkal, že nic neví. Když se jej později zeptali znovu a otázku formulovali jinak, tak začal uvádět podrobnosti. Proto nabyli dojmu, že se je snaží přesvědčit, že si nic nepamatuje. Po nějaké sérii otázek svědek s kolegy – příslušníky Policie České republiky dospěli k tomu, že poškozený měl být vysoký, starý muž, a že měl mít strniště. Více z obžalovaného nedostali. Svědka napadlo, že vzhledem k tomu, že měl obžalovaný mokré nohavice, tak že mohl chodit někde kolem vody. Obžalovaný jim řekl, že chodil kolem potoka, tak zjišťovali, kde je kolem nějaká voda a napadlo je, že je tam řeka xxx. Poslali tam tedy policejní hlídku. Dále svědek uvedl, že se s kolegy pokoušeli z obžalovaného dostat, odkud a kam šel, a on jim řekl, že to mělo být někde u xxx, někde pod mostem. Kolegy v tu chvíli napadlo, ať jim půjčí svůj mobilní telefon, protože na mobilu se zaznamenává poslední pohyb, nebo trasa dotyčného. V mobilu se jim ukázalo poslední místo, kde se měl obžalovaný nacházet, kdy šlo o nějaké sady, jejichž jméno si svědek již nepamatoval. Řeka xxx k těm sadům teče, takže tím směrem tam byla poslána policejní hlídka. Obžalovaný jim současně sdělil, že to mělo být někde pod xxx nebo xxx mostem, a to ve směru od xxx k těm sadům. Závěrem svědek uvedl, že ve vysílačce slyšel, že byl nalezen poškozený v ulici xxx, na Praze x. U hlavního líčení pak se pak svědek v podrobnostech odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, případně na úřední záznam sepsaný bezprostředně po úkonu, neboť s odstupem času si již přesně událost nepamatuje. Na místo přijel s kolegou Z. a ještě jednou hlídkou. Kolega šel s tou druhou hlídkou nahoru, svědek čekal dole u dveří do příjezdu záchranky. Poté se záchranáři vyběhli nahoru. Kolegou již pracovali s matkou obžalovaného. Obžalovaný byl v ložnici, byl roztřesen, rozklepán. Během rozhovoru uvedl, že asi zabil nebo podřezal člověka. Byl dezorientovaný, známky agrese u něho neregistrovali. Říkali si, zda to na ně nehraje, ale svědkovi je známo, že toto posouzení je na lékařích. Žádného viditelného zranění si na něm nevšiml. Postupně se snažili dostat z obžalovaného podrobnosti o tom, co se stalo. Obžalovaný postupně řekl, co se mělo stát, kdy podle jeho sdělení navigovali kolegy. Postupně uváděl, že se to mělo stát někde pod mostem ve xxx, u xxx, pak že někde pod

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

mostem u xxx. Nakonec hlídka poškozeného našla. Na místě ještě zadokumentovali stav obžalovaného pořízením fotografií, nasadili obžalovanému rukavice, aby se nesetřela krev, co měl na ruku. V koupelně kolega zajistil bundu, rovněž od krve a nůž. Rovněž byl obžalovaný hned podroben zkoušce na přítomnost alkoholu či jiné OPL. Svědek si již jeho výsledek nepamatoval a odkázal na záznam. Snad byl pozitivní test na OPL, ale konkrétně již neví. Na závěr svědek uvedl, že od počátku svého působení u PMJ operuje na území Prahy x a Prahy x. O pohybu bezdomovců na shora uvedeném místě činu, pod mostem u xxx nevěděl, je mu známo, že se pohybují kousek dál v ulici xxx, dále v ulici xxx, xxx.

10. **Svědék Miroslav D.**, příslušník Policie České republiky, služebně zařazen na Obvodním ředitelství policie Praha IV, oddělení hlídkové služby, v přípravném řízení jako svědek vypověděl, že dne xxx měl zrovna noční směnu. Operační systém jim sdělil, že ve xxx na Praze x došlo k nějakému incidentu, kdy matka oznámila, že její syn se vrátil domů a měl prý někoho zabít. Když, coby policejní hlídka dorazili na místo do ulice xxx, tak na ně již paní (tj. Hana K.) čekala. Svědek se svými kolegy – příslušníky Policie České republiky vstoupili do jejího bytu, Hana K. je zavedla do ložnice a zde na zemi ležel muž a nad ním se skláněl další muž, který ho držel za ruku. Jak bylo později zjištěno, muž na zemi byl obžalovaný Ondřej K. a druhý, který se nad ním skláněl, byl jeho bratr. Obžalovaný Ondřej K. byl celý od krve, zejména na levé noze, kde měl kalhoty potřísněné krví. Tyto kalhoty byly mokré, asi tak do půlky holeně, tak 20-30 cm do výšky, což je zadokumentováno na pořízených fotografiích a taky ty nohavice celkem rychle v tom pokoji uschly. Na sobě měl obžalovaný bílou košili, světle modré rifle s nějakou kovovou sponou a ponožky, asi světle šedé, na kterých také byly mimo jiné krevní stopy. V koupelně pak kolegové – příslušníci Policie České republiky našli ve vaně bundu, rovněž s krevními stopami a v umyvadle v koupelně se nacházel zavírací nůž. V koupelně byly nalezeny rovněž boty obžalovaného, které na sobě měly mít taktéž krevní stopy. Svědek uvedl, že se obžalovaného zeptali, co se stalo, ale ten vůbec nereagoval, koukal do stropu a něco si mumlal. Vypadal jako by byl ponořen sám do sebe, jako by zamyslením. Svědek se nad obžalovaného sklonil a oznámil mu, že je příslušník Policie České republiky, a že zde jsou kvůli události, kterou ohlásila jeho matka. Na to obžalovaný začal reagovat a šeptem sdělil, že asi někoho zabil, avšak neřekl jakým způsobem. Když bylo obžalovanému řečeno, ať poví, kde se to mělo stát, že pokud sdělí místo, kde to bylo, že by bylo možno tomu člověku – poškozenému třeba ještě pomoci. Na to jim obžalovaný sdělil, že to mělo být asi pod xxx mostem po ulici xxx ve směru ke stadionu xxx Praha. Obžalovaný Ondřej K. uvedl, že popíjel v restauračním zařízení, ale neuvedl kde, nicméně se vracel po ulici xxx směrem domů. Na dotaze svědka, zda obžalovaný vlastní mobilní telefon, že by se mohli podívat do historie polohy, kde se nacházel, jim odvětil, že tuto informaci rád poskytne a otiskem prstu svůj mobilní telefon otevřel. Svědek tak zapnul v telefonu aplikaci Google maps, kde zjistil, že v poslední hledané destinaci byly xxx xxx. Tuto informaci tedy sdělili operačnímu důstojníku, který tam vyslal další policejní hlídku. Svědek uvedl, že poté obžalovaného v chirurgických rukavicích prohlédl, zda není zraněný, což mohl laicky vyloučit, protože neměl žádné rány nebo něco takového. Obžalovaný Ondřej K. měl pod riflemi spodní prádlo, v pravé kapse v riflích měl mobilní telefon a klíče, v levé kapse zapalovač. Během tohoto svědek zadokumentoval veškeré krevní stopy a mokré nohavice na služební telefon a poté byla tato fotodokumentace předána policejnímu technikovi. Svědek uvedl, že obžalovaného svlečeného neviděl, pouze viděl obličej a ruce. Žádnou bodnou ani řeznou ránu obžalovaný neměl, stejně tak na obličej ani na ruku poraněný nebyl, jediné, co tak na prostředníčku či prsteníčku, ale svědek si nepamatoval na jaké ruce, měl obžalovaný nějaké odřeniny. I toto je náležitým způsobem zadokumentováno na pořízených fotografiích. Poté společně čekali až do příjezdu další policejní hlídky (výjezdové skupiny) s obžalovaným, jeho matkou a bratrem neustále v tom pokoji. S obžalovaným byla ještě provedena dechová zkouška na alkohol a stejně tak i na drogy. Test na drogy byl negativní, dechová zkouška byla pozitivní s hodnotou 1,08 promile alkoholu v dechu. Svědek rovněž uvedl, že později bylo zjištěno místo činu na trase v xxx xxx. U hlavního líčení svědek potvrdil svou výpověď z přípravného řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

Uvedl, že dne xxx kolem 01:00 hodiny byli vysláni k události, kdy matka obžalovaného K. měla telefonicky ohlásit na tísňovou linku, že její syn se zřejmě dopustil nějaké vraždy, protože byl celý zakrvácený. Sdělil jí, že asi někoho zabil. Když svědek s kolegou vstoupili do bytu, našli obžalovaného ležet na zemi. Skláněl se k němu nějaký muž, jeho bratr. Obžalovaný jevil značné známky alkoholu. Měl mokré nohavice od vody, značné krevní stopy po celém těle, měl ruce od krve, stejně jako levou nohavici a košili. Pokusili se s ním komunikovat, aby uvedl, kde se měla událost stát, kde toho člověka měl napadnout. Obžalovaný vyloženě místo neoznačil, jen dával určité indicie, že by to mohlo být někde u potoka xxx ve směru ke stadionu xxx. Obžalovaný souhlasil s poskytnutím svého mobilního telefonu, který otevřel dotykem prstu a svědek nahlédl do historie poslední polohy a zjistil, že to byly xxx xxx. Byly tam nasměrovány hlídky. Následně dostali zprávu, že byla nalezena osoba se zraněními neslučitelnými se životem. Mělo se jednat o napadení nějakou řeznou zbraní, kdy poškozený měl být poraněn na obličeji, krku a dále. Obžalovaný ležel po celou dobu na zemi. Když se ho svědek ptal, zda ví, kde se nachází, obžalovaný odpověděl, že doma, kdy sdělil i název ulice. Na svědka působil, jako že byl místně orientován, zda časově, to nedokáže posoudit. Obžalovaný pouze řekl, že asi někoho zabil. O nález poškozeného a jeho stavu, dle názoru svědka, nebyl na místě obžalovaný informován. Svědek byl prakticky po celou dobu úkonu s obžalovaným. Nepůsobil agresivně, spíše apaticky. Zda to bylo v souvislosti s požitým alkoholem či pokročilou ranní hodinou, svědek nedokáže posoudit. Obžalovaný pouze ležel, ale s hlídkou spolupracoval. Žádných viditelných zranění si na obžalovaném svědek nevyšiml, stejně tak si nevyšiml žádných zranění při prohlídce obžalovaného záchranáři, které byl přítomen. Jediné, čeho si všiml, tak na levé ruce na prstě, již si nepamatuje na kterém, měl drobné oděrky. Všechno oblečení, které měl obžalovaný v inkriminované době na sobě, svědek dokumentoval na svůj mobilní telefon. V koupelně byla následně nalezena bunda nebo kabát. Zbraň svědek neviděl. Na závěr i tento svědek uvedl, že v rámci plnění svých pracovních povinností se soustřeďuje na oblast Prahy x xxx a to již delší dobu, že o pohybu či přespávání bezdomovců na místě činu, neví, spíše o nich ví kolem xxx stadionu xxx a v okolí společnosti xxx. To může být odhadem cca 1 až 2 km od místa nález poškozeného. Zda místem nález poškozeného vede nějaká cesta, svědek neví.

11. **Svědék Jiří Z.**, příslušník Policie České republiky, služebně zařazen na Krajském ředitelství policie hl. m. Prahy, u pohotovostní a motorizované jednotky vykonávající tak hlídkovou činnost na území hl. m. Prahy, v přípravném řízení jako svědek vypověděl, že po půlnoci dne xxx přijali oznámení, že na linku č. 158 telefonovala nějaká žena, která tvrdí, že má doma syna, který jí říká, že někoho zabil a že leží a nehýbe se. Bylo to někde ve xxx, na Praze x. Svědek uvedl, že vzhledem k tomu, že coby hlídka byli poblíž, tak na místo dorazili celkem rychle. Dole před domem již stála oznamovatelka, která je vzala do bytu ve 4. patře a tam je pustila do pokoje, kde ležel obžalovaný s tím, že ho držel za ruku a seděl u něho bratr. Obžalovaný tam ležel rozplácnutý jako žába, sem tam něco řekl. Měl na sobě dlouhé modré kalhoty – džíny, nějaké tričko, možná i mikinu. Boty na sobě neměl, ty byly v předsíni. Šlo o světlehnědé lakýrky, ve kterých obžalovaný přišel domů. Nebyly na nich patrné žádné stopy. Na nohavicích u kalhot měl stopy od krve, už jako by zaschlé. Obžalovaný zpočátku moc nekomunikoval, jen říkal, že asi někoho zabil, ale nevěděl, kde se to mělo stát. Měl zakrvácenou celou levou nohavici. Svědek uvedl, že když procházeli další místnosti v bytě, tak v koupelně objevili v umyvadle zavírací nůž a kabát hozený přes vanu, byly na něm kapky krve. Poté se vrátili zpět k obžalovanému, který stále ležel, a snažili se s kolegou – rovněž příslušníkem Policie České republiky, aby jim řekl, kde se to stalo, že by třeba ještě bylo možno poškozenému pomoci. Obžalovaný jim řekl, že to bylo někde pod mostem, místo však nespécifikoval. Na jejich dotaz jim obžalovaný umožnil přístup do svého mobilního telefonu, v němž hledali historii jeho pohybu a jako poslední místo objevili xxx xxx. Svědkův kolega Richard B. – příslušník Policie České republiky dle místní znalosti dal hláskou službu, kde by to mohlo asi být. Spousta policejních hlídek potvrdila příjem s tím, že se tam na to místo jedou podívat. Během 10 minut hlídky ohlásily, že poškozeného skutečně našly. Mělo to být pod mostem, kde jsou xxx

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

xxx, kdy jde kde o těžko přístupné místo. K obžalovanému byla přivolána RZS, neboť to s ním zpočátku nevypadalo dobře, byl v šoku a nebyl schopen mluvit. Posléze dostal kapačku, jeho stav se zlepšil a ošetřující lékař uvedl, že je schopen všech úkonů. Obžalovanému byla rovněž provedena dechová zkouška na alkohol s výsledkem 1,09 promile a zkouška na OPL, která byla negativní. Svědek uvedl, že se mu obžalovaný jevil úplně normálně, opilost na něm nebyla vidět. Pak se do bytu dostavil jeho otec, údajně nějaký xxx, ale průkaz jim neukázal, a tak jej do bytu nepustili. Po psychické stránce svědkovi připadalo, že obžalovaný nevěděl, co dělá, ale později, když jej vezli eskortou na prohlídku do nemocnice na xxx, tak s nimi normálně komunikoval. Říkal jim, že byl s nějakou dívkou někde pít a pak už si nepamatuje, co se událo. U hlavního líčení svědek vypověděl, že koncem října, asi okolo 02-03:00 hodiny byli s kolegou B. voláni k události, kdy matka obžalovaného volala, že se její syn vrátil domů, že mluví scestně, že asi někoho zabil. Matka obžalovaného je pustila do bytu. V pokoji na zemi ležel její syn se zakrvácenými kalhotami. Žádného zranění si na obžalovaném neviděl. Ležel, vůbec nic nedělal, byl v šoku z toho, co se stalo. Snažili se od něho zjistit, co se stalo a kde. Obžalovaný jim řekl, že asi někoho zabil pod nějakým mostem či viaduktem. Žádný důvod a okolnosti k tomu neuváděl, nepopisoval, tedy aspoň ne v přítomnosti svědka. Na základě získaných informací další hlídka to tam našla. V koupelně bytu v umyvadle byl zakrvácený nůž a kabát přehozený přes vanu. Obžalovanému dávali dýchnout, svědek se domnívá, že nějaký alkohol nadýchal. Asi pod vlivem byl, protože byl předtím někde s nějakou kamarádkou. Na svědka však obžalovaný nijak nepůsobil, protože tam jen ležel. Svědek se v bytě zdržel asi pouze 15 minut, poté hlídal vchod před bytem, aby tam nikdo nechodil. Na místo se dostavil i otec obžalovaného, toho však do bytu nepustili. Na závěr svědek vypověděl, že místo nálezu poškozeného vůbec nezná.

12. **Svědčyně Monika D.** v přípravném řízení na protokol o výsledku svědka uvedla, že se s obžalovaným Ondřejem K. zná asi 2 roky. Seznámila se s ním přes jednu spolužačku. Vidala se s ním nárazově, vždy jen v partě lidí a nikdy spolu nešli nikam sami. Naposledy se s obžalovaným viděla až toho dne xxx a na této schůzce se domlouvali asi 3 dny předem, neboť ona věděla, že obžalovaný pracuje jako xxx xxx a ona sháněla byt. Svědkyně uvedla, že obžalovaný nějak moc nemluvil, byl tišší, spíše mluvila jen ona a on jí poslouchal. Řekl jí, že o prázdninách nechodil do práce, jen byl zavřený doma, ležel a s kamarádem fetoval. Když se ho zeptala, co měl, tak jí řekl, že měl všechno, ale heroin že si nepíchal. Dále jí obžalovaný řekl, že měl xxx a xxx, a že na to bere xxx. Mluvil o tom, že když je přes den v práci, tak je v pohodě a veselý, ale když přijde domů a jde spát, tak je smutný a cítí xxx. Svědkyně uvedla, že neví, jaké léky bral, ale v ten inkriminovaný pátek si vzal nějaký prášek s heřmánkem, kdy on jí řekl, že ho to má probudit, a že je to volně prodejné. Ten večer jí obžalovaný připadal smutný, celý večer se ho ptala, co mu je a on jí říkal, že je unavený z práce. Nepřipadal jí však zfetovaný. Prostě jí připadal normální, jen byl smutný. Nikdy u něj nezaznamenala agresivní projevy, zdál se jí klidný. Její bývalý přítel jí však o obžalovaném říkal, že se mu zdá, že je „bitkař“, ale nijak blíže jí to nevysvětlil. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný nikdy nevyvolával žádné konflikty, nikdy neviděla, že by se s někým rval, naopak, byl vždy posmutnělý, uzavřený do sebe. Nikdy neměl žádné vyhraněné názory vůči různým menšinám. V pátek dne xxx jí obžalovaný volal, aby se domluvili, kdy se tedy sejdou, kam půjdou a tak podobně. Domluvili se, že se sejdou v 18:45 hodin na xxx, na Praze x ale přes den jí psal přes facebook, že se opozdíl, protože má ještě nějaké pracovní schůzky. Když se sešli, tak šli do hospody, jejíž název již svědkyně nevěděla. Svědkyně vypověděla, že obžalovaný měl 2 malá piva a kávu. Nic zde nejedli. Zdál se jí stále smutný, ale na druhou stranu ji zarazil jeho první dotaz, zda je sjetá. Svědkyně uvedla, že ji to překvapilo, že takto začíná, když se viděli po dvou letech, a že sjetá nebyla, ale pila už trochu víno před setkáním s obžalovaným. Nezdálo se jí, že by byl obžalovaný pod vlivem drog, ani že by byl opilý. Prostě se jen normálně bavili a byli zde asi hodinu. Poté se přesunuli do nějakého baru ve xxx, na Praze x, kousek od stanice MHD xxx. Svědkyně si dala asi 3-4 panáky vodky s Red Bullem, on si dal martini s vodkou, asi taky 3-4, ale možná měl o skleničku víc, ale jistá si tím svědkyně nebyla. Kromě toho, že si při prvním drinku dal obžalovaný ten prášek, o kterém mluvila, že

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

vypadal jako heřmánek, tak si tam nic jiného nedával, alespoň to neviděla. V tomto baru také nic nejedli. Odešli odtud asi tak ve 22:15 hodin na zastávku tramvaje xxx. Obžalovaný Ondřej K. s ní nejel, pouze s ní čekal na stanici MHD. Řekla mu, že klidně může jít domů, ale on jí řekl, že s ní počká, že má nějaké zásady, které dodrží. Neříkal jí, co bude potom dělat a kam půjde. Ještě když byli v baru, tak jí nabízel, že klidně může přespat u něj doma, že on si lehne vedle v pokoji, ale ona to odmítla, a řekla mu, že si potřebuje doma vzít věci, a že ráno vstává do práce. A to jí pak přišel obžalovaný ještě zaraženější než předtím. Cestou z baru na tramvaj už nemluvil vůbec, vypadalo to, že je dotčený. Když se rozloučili, tak už si pak ani nevolali, ani nepsali SMS, což ji dosti překvapilo, že se jí ani nedotázal, zdali v pořádku dojele. Svědkyně uvedla, že nevěděla, kterým směrem se po jejím odjezdu obžalovaný vydal. Dále svědkyně uvedla, co měl ten večer obžalovaný na sobě s tím, že žádný nůž u něho neviděla, ani si nevšimla na něm žádného zranění. Ani nikdy předtím neviděla, že by u sebe měl nějaký nůž. O tom co se stalo ten večer, se svědkyně dozvěděla v televizi, kdy tedy došlo k vraždě nějakého bezdomovce, a že právě obžalovaný Ondřej K. z toho měl být usvědčen. U hlavního líčení svědkyně dodala, že obžalovaného zná dlouho, ale viděli se jen párkrát. Ten večer se viděli asi po dvou letech. Jejich vztah byl kamarádský. Předmětného dne se sešli na xxx asi v 18:30 hodin. Šli si sednout do hospody, kde svědkyně pila víno, obžalovaný pivo. Povídali si a pak se rozhodovali, co budou dělat dál. Tak jeli do baru do xxx, kde se bavili a dále popíjeli, asi vodku s Red Bullem. Oba mohli vypít tak 3-4 skleničky. Ten večer se jí obžalovaný mimo jiné svědčil, že má xxx, že když je přes den v práci, tak ani ne, protože je mezi lidmi, ale občas bývá smutný, a to spíše večer, když si má jít lehnout, tak mívá xxx xxx apod.. Říkal, že na to užívá xxx. Ten večer měl z lékárny nějaké volně prodejné léky s uklidňujícími účinky. Jeden si během večera dal. Na důvod xxx si svědkyně již nevzpomíná, pouze ví, že se rozešel s holkou, ale to už bylo dříve. Během večera nikde k žádnému konfliktu nedošlo. Útratu platil on. Na tramvaj šel svědkyni doprovodit cca ve 22:30 hodin. Před tím se jí ještě ptal, zda nechce u něho přespat, ale svědkyně to odmítla, neboť s sebou neměla oblečení na převlečení a druhý den musela do práce. O svých dalších plánech na večer jí obžalovaný nic neříkal, možná se zmínil, že půjde domů. Nepřišel jí opilý. Zda byl ozbrojený, svědkyně neví. Domnívá se, že si obžalovaný od jejich setkání sliboval ten večer více. Když pozvání odmítla, nepřišel jí obžalovaný nějak vyloženě agresivní nebo zlý. Na dalším setkání se nedomlouvali. Obžalovaného charakterizovala jako spíše osobu s klidnou, tišší, normální povahou. Nikdy nebyla u toho, že by někoho agresivně napadal, že by někomu nadával apod.. Na závěr svědkyně uvedla, že pokud uváděla v přípravném řízení, že ten večer pili odlišný alkohol, tak to byla pravda, neboť si na celou událost lépe pamatovala.

13. **Svědčce Hana K.**, matka obžalovaného Ondřeje K., v přípravném řízení na protokol o výsledku svědka uvedla, že dne xxx v 07:00 hodin vzbudila telefonem svého syna, který měl jet do školy v xxx, na Praze x. Nějak mezi 18:00 až 19:00 hodinou jí psal na mobil, že jede na xxx na Prahu x, a to na setkání s kamarádkou, a že s ní přijede domů někdy kolem 22:30 hodiny. Později jí psal, že je ve xxx, na Praze x, v baru xxx. Ptala se jej, zda nepije, neboť bere prášky od xxx. Svědkyně uvedla, že takto se ptala vždy, a že nikdy k lékům její syn nepil. Avšak tentokrát jí obžalovaný řekl, že měl malé pivo a vodu. Zdůraznila mu, aby nepil a on jí řekl, že pít nebude. Takto se choval vždy a ona jej kontrolovala. Během léčby skutečně nepil. Dále svědkyně uvedla, že někdy okolo 22:00 hodiny jí obžalovaný poslal SMS zprávu, že za chvíli už jedou. Poté svědkyně usnula. Když spala, tak najednou zaznamenala, že se otevřely dveře a ozval se její syn, který jí řekl „Mami, já jsem zabil člověka“. Poté se sesunul na podlahu a ve tváři měl zděšený výraz. Říkal „Mami, je mi to líto, já jsem tohle nechtěl, odpusť mi to“ a neustále to opakoval dokola a brečel. Svědkyně uvedla, že kvůli rozrušení si až později všimla, že syn má na oblečení krev. Oba byli v šoku, nastala nějaká časová prodleva, držela jej za ruku a myslela si, že půjdou společně na Policii České republiky do ulice xxx, na Praze x, a tak ani neřešila, že by měla zavolat RZS či „zásahovku“, toto jí nenapadlo. Po nějaké době zavolala svému druhému synovi (Jan P.) a poté i otci obžalovaného, který je xxx xxx xxx xxx a pak volala i na linku č. 158 a její druhý syn i na linku č. 155. S oděvem obžalovaného svědkyně nic nedělala, v koupelně byl v umyvadle ten nůž, kdy se jednalo o skládací nůž, blíže jej nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

schopna popsat. Zdali jej u svého syna viděla svědkyně i někdy dříve, neví, stejně tak jí není známo, jestli běžně venku nosil u sebe obžalovaný nějaký nůž. Dále svědkyně uvedla, že neví, kdy se u obžalovaného začaly projevovat úzkosti. Byl nervózní, později jí řekl, že přemýšlel o sebevraždě. To bylo, až když začal chodit k lékaři – xxx MUDr. Josefu F. Vždy od malinka měl obžalovaný problémy s xxx a xxx, ale nebylo nijak tragické. Když už to začalo být pro něj neúnosné, že nebyl ráno schopen xxx, a když xxx, tak měl xxx, což mohlo být tak od srpna roku 2019, kdy nejprve šel k xxx lékařce MUDr. Janě K., která jej poslala na xxx a xxx. Vše bylo údajně v pořádku, lékařské zprávy však svědkyně neviděla. Svědkyně dále uvedla, že obviněný dostal na uklidnění lék xxx. Potom spolu nějak mluvili a ona mu řekla, aby šel na xxx, což také učinil. xxx MUDr. Josef F. mu změnil medikaci a následně začal být obžalovaný v pohodě. Byl to normální kluk. Když se svědkyně rozváděla s jeho otcem, jak to nesl, tato netušila, stále se snažil to dát dohromady, ale nebylo na něm vidět, že by ho to nějak stresovalo. Žádné výchovné problémy s ním nikdy nebyly. Když byl na základní škole, asi tak ve druhé či třetí třídě, tak byl šikanován. Nikdy mu nikdo fyzicky neublížil, spíš šlo o psychickou šikanu. O tom, jaký vztah měl s tou kamarádkou, se kterou byl v inkriminovaný den v hospodě, svědkyně nic nevěděla. Jaké vztahy měl se svým otcem, to netušila, neboť se mezi ně nepletla. Nikdy u syna nezaznamenala žádné agresivní projevy. U hlavního líčení svědkyně předložila lékařskou zprávu ohledně svého špatného zdravotního stavu, který jí neumožňuje vypovídat před soudem. Proto byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 tr. řádu přečtena její výpověď z přípravného řízení. K této své výpovědi následně svědkyně spontánně dodala, že pokud jde o časovou prodlevu, tuto strávila svědkyně na záchodě, protože jí bylo opravdu zle. Čekala na příchod druhého syna. Vůbec nevěděla, co má dělat. Myslela si, že syna odvede na služebnu policie, kterou mají za rohem. Vůbec neví, v kolik přišel syn domů. Byla rozespálá, nechápala co se děje. Syna viděla na zemi, byl vyděšený, v ložnici se rovnou zhroutil na zem a brečel. Pořád dokola opakoval: „mami já jsem nechtěl“, „je mi to líto“, „odpusť mi to“. Svědkyně z toho byla úplně mimo, nebyla schopná se ho na nic ptát. Myslela si, že se někde popral, že to nebude ani tak strašné. Ani nevěděla, co mu má říci, poradit mu, že nemá bez právníka vypovídat, prostě nebyla schopná ničeho, byla úplně vyřízená. K xxx svědkyně uvedla, že je obžalovaný užíval ráno a večer. Přesně na něho nedohlížela, ví, že léky obžalovaný bral pravidelně, neboť se s xxx chtěl dostat. Sám si kupoval jen nějaké vitamíny, jinak si nekupoval nic, neboť o jeho platbách měla přehled. Tento jí chodil na její účet. Dále uvedla, že obžalovaný rád chodíval na procházky, už jako malý jezdívali po městech v Čechách, točili různá videa. Obžalovaný to měl na youtube, kdy k tomu dělal komentáře. Takže i v době, kdy nemohl spát, chodil na procházky. Do společnosti chodil, ale úplně ji nevyhledával. V poslední době ho bavila práce, kterou měl, a také ho bavili taneční. Ten den se měl sejt se svým kolegou, který s ním chtěl spolupracovat v oblasti prodeje nějakých obleků. Když mu večer psala, jak to dopadlo, odpověděl, že nedopadlo, že nechce spolupracovat s lidmi, co neumí udržet své emoce na uzdě. Dále svědkyně vyloučila, že by obžalovaný užíval drogy pravidelně. Jen něco vyzkoušel, tak asi jednou za dva až tři měsíce. Nikdy ho neviděla zdrogovaného. Asi před pěti lety ho viděla, že kouří marihuanu, a to mu tehdy pak bylo hodně zle. Většinu času trávil doma, občas přespal u kamaráda, ale to bývalo velmi zřídka. Jak již uvedla, měla kontrolu nad jeho účtem a to s jeho souhlasem. Pokud jde prostředky na občasné obstarání drogy, připustila, že mohl mít svoji hotovost nebo mu ji dali kamarádi. V minulosti žádné výchovné problémy s obžalovaným neměla, pouze také ty úplně běžné. Rozhodně nepatřil mezi bitkaře, problémové děti, nikdy nepřišel domů zmlácený. Na závěr svědkyně vyslovila obavu o psychiku svého syna, aby to zvládl a přežil, že se obě strany snaží přijmout nastalou situaci jako fakt a srovnat se s ní.

14. V rámci přípravného řízení byli příbráni znalci prim. MUDr. Jiří H. a MUDr. Markéta K. z Ústavu soudního lékařství FNKV, k vypracování **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, za účelem zjištění rozsahu a závažnosti poranění poškozeného Zdeňka M., nar. xxx, mechanismu vzniku i příčiny jeho smrti, kdy za tímto účelem byla nařízena pitva těla zemřelého poškozeného. Za účelem zjištění rozsahu a závažnosti poranění poškozeného Zdeňka

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

M., mechanismu jejich vzniku i příčiny jeho smrti byla nařízena prohlídka a pitva těla zemřelého poškozeného Zdeňka M.. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vypracovaného dne 2. 12. 2019 pod pořadovým číslem 10418 znaleckého deníku, resp. pořadovým číslem 606 znaleckého deníku – ke kterému je současně přiložen popis fotodokumentace z pitvy zemřelého muže neznámé totožnosti, dodatečně ztotožněného jako Zdeněk M. – poškozeného proveden dne xxx, vyplývá, že u poškozeného byla zjištěna poranění vzniklá ostrým hrotnatým nástrojem, tj. bodnořezné rány a tupým násilím. Pokud jde o poranění vzniklá ostrým nástrojem, jedná se o početná bodnořezná poranění obličejové části hlavy, v počtu celkem 5 ran, s nářezem těla dolní čelisti vlevo, mnohočetná bodnořezná poranění krku, v počtu celkem 10 ran, s přetětím zevní hrdeční žíly a protětím vnitřní hrdeční žíly vlevo, přetětím velkého rohu jazylky vlevo a výrazným prokrvácením měkkých tkání krku, dále dvě bodnořezná poranění zad a dvě řezné rány pravé ruky. V důsledku poranění krčních žil došlo k nasátí vzduchu do krevního oběhu a zpěnění krve v srdečních oddílech, tzv. vzduchové embolii. V souvislosti s bodnořeznými ranami byla patrná výrazná nedokrevnost orgánů, vdechnutí krve do plic, polykání krve do zažívacího traktu a otok mozku. Pokud jde o poranění vzniklá tupým násilím, jedná se o podkožní krevní výron při vnitřním okraji pravého obočí a na nosním hrotu, oděrky na zevní ploše pravého stehna, kolene a bérce a o oděrku a podkožní krevní výron na pravém lokti. Všechna tato poranění vznikla zaživa, v krátkém časovém odstupu mezi jednotlivými poraněními a krátce před smrtí poškozeného. Mnohočetné bodnořezné rány hlavy, krku, zad a pravé ruky vznikly opakovaně tlakem a tahem hrotného nástroje působícího jak ve směru dlouhé osy, tak tečně po tělesném povrchu a to různou intenzitou, v závislosti na charakteru, tj. hloubce jednotlivých ran, od malé po velkou. Charakter ran, tj. přítomnost ostrého i tupého úhlu, svědčily pro užití jednobřitého ostrého nástroje (např. kuchyňského nože). Dvě řezné rány pravé ruky byly typické pro sebeobranu proti útoku ostrým nástrojem. Podkožní krevní výron při vnitřním okraji pravého obočí a na vrcholu nosu, oděrky na zevní ploše pravého stehna, kolene a bérce a oděrka a podkožní krevní výron na pravém lokti vznikly působením tupého násilí malé až střední intenzity a lze je vysvětlit např. opakovanými údery pěstí do obličeje, pádem na pevnou tvrdou podložku, nárazem do tupého předmětu apod.. Hluboké bodnořezné rány na levé ploše krku s přetětím zevní hrdeční žíly a protětím vnitřní hrdeční žíly, přetětím velkého rohu jazylky a výrazným prokrvácením měkkých tkání krku byly zraněním vážným, život bezprostředně ohrožujícím, které během několika minut vedlo ke smrti v důsledku rozvoje pokrvácivého šoku. Vzduchová embolie malého rozsahu mohla smrt poškozeného urychlit. Každé z ostatních zjištěných poranění lze hodnotit jako lehké či středně těžké, která poškozeného na životě bezprostředně neohrožovala, ale vedla ke krevním ztrátám, které by bez poskytnutí lékařské péče v rádech desítek minut mohly vést rovněž ke vzniku pokrvácivého šoku a případně i ke smrti poškozeného. Příčinou smrti poškozeného Zdeňka M. byl pokrvácivý šok při mnohačetných bodnořezných ranách hlavy, krku a zad s poraněním hrdečních žil vlevo. Toto zranění bylo vážné, život bezprostředně ohrožující, které během několika minut vedlo ke smrti poškozeného. Smrt poškozeného nastala v přímé příčinné souvislosti se zjištěným poraněním. Pitevní nález svědčil pro to, že smrt nenastala bezprostředně, tj. do několika vteřin či desítek vteřin po vzniku poranění způsobených ostrým nástrojem, a po dobu do rozvoje pokrvácivého šoku, tj. po dobu několika minut, bylo vědomí i možnost schopnosti jednání, resp. pohybu zachovány. U poškozeného byly zjištěny typické známky obrany – dvě řezné rány pravé ruky, tudíž byl v době napadání při vědomí a schopen pohybu, resp. obrany. Vzhledem k tomu, že na základě pouhého pitevního nálezu nelze určit prioritu ran, tj. pořadí, ve kterých vznikla, nelze se tak k délce pohybu, resp. obrany přesněji vyjádřit. Stupeň rozvoje posmrtných změn, zjištěných při pitvě provedené dne xxx – s přihlédnutím k příčině smrti, oděvu, stavu výživy a klimatickým podmínkám – není v rozporu s uvedenou dobou úmrtí, tj. dne xxx kolem 01:00 hodiny ranní. Vzhledem k tomu, že zevní a vnitřní prohlídkou těla poškozeného byla zjištěna mnohočetná poranění způsobená ostrým nástrojem, která nevedla ke smrti okamžitě, a byly zjištěny známky obrany, tzn., že poškozený byl v době útoku při vědomí, lze způsob usmrcení poškozeného ze soudně lékařského hlediska hodnotit jako trýznivý. Zevní prohlídkou zjištěná tupá poranění nevedla k poruše vědomí, toxikologickým vyšetřením krve a

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

moči nebyly zjištěny žádné extraktivní toxikologicky významné látky ani jejich metabolity, které by měly vliv na stav vědomí poškozeného a tedy vlastní vnímání útoku. Z chorobných změn byla zjištěna pouze povšechná pokročilá xxx, xxx xxx xxx a drobné xxx xxx xxx, kdy tyto se na smrti nepodílely, ani ji neurychlily. Ke vzájemnému postavení pachatele a poškozeného v době vzniku poranění se nelze jednoznačně vyjádřit, neboť toto se mohlo v průběhu samotného útoku měnit. V rámci provedené pitvy zjištěná poranění poškozeného mohla vzniknout vestoje, vsedě i vleže na zádech (vyjma tedy poranění v oblasti zad a zadní plochy krku), při vzájemném čelním, ale i bočním postavení, případně i při poloze pachatele za zády poškozeného. V krvi poškozeného nebyla zjištěna přítomnost ethanolu ani jiných těkavých toxikologicky významných látek, kdy toliko v moči poškozeného byla prokázána přítomnost xxx a xxx xxx xxx. U hlavního líčení oba znalci shora uvedené závěry ztvrdili. Uvedli, že při zpracování znaleckého posudku vycházeli zejména z pitevního nálezu z pitvy v té době ještě muže neznámé totožnosti, až následně ztotožněného jako Zdeněk M. Jednalo se o muže o výšce 172 cm, drobnější postavy, bez svalové hmoty. Při pitvě zemřelého Zdeňka M. byly zjištěny dva typy poranění a to poranění, která byla způsobená ostrým hrotnatým nástrojem, tzn. bodnořezná poranění a dále poranění, která vznikla tupým násilím. K těm poraněním vzniklým ostrým nástrojem, bylo zjištěno celkem 5 ran v oblasti obličejové části hlavy, s nářezem těla dolní čelisti vlevo. Dále mnohočetná poranění na krku v počtu celkem 10 ran, kdy došlo k přetěti zevní hrdelní žíly, přetěti vnitřní hrdelní žíly vlevo a přetěti velkého rohu jazyky vlevo a k výraznému prokrvácení měkkých tkání krku. Dále byly zjištěny dvě bodnořezná poranění zad a dále dvě řezné rány v oblasti pravé ruky. V důsledku poranění krčních žil došlo k nasátí vzduchu do krevního oběhu a došlo ke zpěnění krve v srdečních oddílech, tzv. vzduchová embolie, tj. jedna z komplikací poranění v lokalitě krku, když dojde k poškození cév v oblasti krku. V souvislosti s bodnořeznými ranami byla patrná dále výrazná nedokrevnost orgánů, vdechnutí krve do plic, polykání krve do zažívacího traktu a otok mozku. Tento nález svědčil, že se tam po nějakou dobu rozvíjel pokrvácivý šok, tzn., říká nám něco o tom, že ta smrt nenastala ihned. Poranění vzniklá tupým násilím - byl tam podkožní krevní výron při vnitřním okraji pravého obočí a na nosním hrotu. Dále oděrky na zevní ploše pravé dolní končetiny, tzn. pravého stehna, kolena a bérce a dále oděrka a podkožní krevní výron na pravém loketním kloubu. Mimo to, byl zjištěn stav po xxx pod xxx staršího data a stav po xxx xxx xxx staršího data, bez jakékoliv souvislosti s tou danou událostí. Byla to poranění, která poškození utrpěl v minulosti. Co se týče chorobných změn, byla tam zjištěna pouze povšechná pokročilá xxx, tzn. xxx xxx, xxx xxx xxx v rámci například xxx xxx xxx a drobné xxx xxx xxx. Tyto chorobné změny se na smrti nikterak nepodílely a ani smrt neurychlily. K mechanismu jednotlivých poranění znalci uvedli, že všechna poranění vznikla zaživa, tzn., u všech byla vitální známka svědčící o tom, že vznikla za živa, v krátkém časovém odstupu, mezi jednotlivými poraněními a krátce před smrtí poškozeného. K tomu přesnému pořadí vzniku, se na základě pitevního nálezu nedalo jednoznačně vyjádřit, nedalo se říci, která rána byla prioritní, ale všechny vznikly zaživa. Mnohočetné bodnořezné rány hlavy, krku, zad a pravé ruky vznikly opakovaným tlakem a tahem ostrého hrotnatého nástroje, který působil jak ve směru jeho dlouhé osy, tzn., vedl ke vzniku ran bodných, tak i tečně po tělesném povrchu, tj. zase mechanismus vzniku řezných ran a to různou intenzitou v závislosti na charakteru jednotlivých poranění. Pokud bychom vzali stupnici malá, střední, velká, tak to bylo v intenzitě od malé až po velkou. Vzhledem k charakteru jednotlivých ran, se intenzita lišila. S velkou intenzitou byly rány soustředěné zejména v oblasti krku a zejména do levé plochy krku, kdy došlo k natěti hrdelních žil a hrtanové chrupavky, což je v podstatě tkáň, která je relativně tuhá a aby došlo k jejímu poranění, je potřeba vyvinout velkou sílu. Charakter ran, zejména ran bodných, kde byl přítomen jak ostrý úhel, tak tupý úhel, svědčili pro užití jednobřitého ostrého nástroje, například kuchyňského nože. K poraněním, která byla v lokalitě pravé ruky, znalci uvedli, že to je lokalita typická pro sebeobranu proti útoku ostrým nástrojem v rámci vykrývání útoku, např. chránění si obličeje, hlavy, v tomto případě krku, apod. U tupých poranění podkožní krevní výron, při vnitřním okraji pravého obočí a na vrcholu nosu, oděrky na zevní ploše, pravé dolní končetiny a oděrka a podkožní krevní výron na pravém lokti vznikly působením tupého násilí malé až střední

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

intenzity. Lze vysvětlit v případě poranění v obličeji, například opakovanými údery pěstí, případně veškerá poranění mohla vzniknout pádem na pevnou tvrdou podložku nárazem do tupého předmětu, ať už v rámci útoku, nebo pak když poškozený upadal do bezvědomí, v rámci pokrvácivého šoku. Hluboké bodnořezné rány na levé ploše krku s přetětím zevní hrdelní žíly, protětím vnitřní hrdelní žíly a přetětím velkého rohu jazyčky, s výrazným prokrvácením měkkých tkání krk, byly poraněním vážným, které život bezprostředně ohrožovalo. Ať už samotné poranění v rámci krevních ztrát, tak i ta přidružená vzduchová embolie, které během minut vedly ke smrti v důsledku rozvoje pokrvácivého šoku. Vzduchová embolie, která byla při pitvě prokázána, mohla urychlit smrt poškozeného, tzn., mohla přispět k urychlení vlastního pokrvácivého šoku a ke smrti. Každé z ostatních zjištěných poranění, ať už to jsou další bodnořezné rány, tak i tupá poranění, lze hodnotit ze soudně lékařského hlediska, jako poranění lehké až středně těžké, která na životě bezprostředně neohrožovala, nic méně také vedla ke krevním ztrátám, které by bez poskytnutí řádné pomoci, v řádech desítek minut, mohl vést ke vzniku pokrvácivého šoku, ale trvalo by to dobu nepopsatelně delší. Trvalo by to v řádech desítek minut a pak by mohly případně vést ke smrti poškozeného, nicméně to nebyla akutně ohrožující poranění. Příčinou smrti Zdeňka M. byl pokrvácivý šok, při mnohočetných bodnořezných ranách hlavy, krku a zad, s poraněním hrdelních žil vlevo. Jednalo se o zranění vážné, život bezprostředně ohrožující a smrt nastala během několika minut po vzniku těch poranění, tzn., smrt nastala v přímé příčinné souvislosti s těmi zjištěnými poraněními. Charakter ran svědčil o tom, že smrt nenastala bezprostředně, to je do několika vteřin, či desítek vteřin po vzniku poranění, ale až v průběhu několika minut, v důsledku rozvinutí pokrvácivého šoku. Tudíž, do rozvinutí pokrvácivého šoku, bylo vědomí a možnost schopností jednání, respektive pohybu, zcela jistě zachovány. Nedá se říci, po jak dlouhou dobu, je to individuální. U každého ten pokrvácivý šok může nastupovat trochu jinak, ale v základu se dá říci, že po dobu několika minut, tam tyto schopnosti zachovány byly. Navíc tam byly zjištěny typické známky obrany v podobě řezných ran pravé ruky, tudíž v době napadání byl poškozený při vědomí a byl schopen efektivní obrany. Vzhledem k tomu, že na základě pouhého pitevního nálezu nelze určit prioritu ran, tzn. pořadí, nelze se k délce zachování pohybových schopností, respektive té obrany blíže vyjádřit. Doba smrti poškozeného byla určena koronerem JUDr. K., který byl na místě činu dne xxx ve 02:15 hodin a ten určil, že smrt nastala téhož dne, kolem 01:00 hodin. Znalci se s tímto závěrem ztotožňují. Jak již bylo uvedeno, smrt nenastala hned, nastala v průběhu několika minut a dle přítomných známek obrany, bylo jasné, že byl poškozený v době útoku při vědomí. Proto znalci ze soudně lékařského hlediska způsob usmrcení poškozeného hodnotí jako trýznivý. Zjevná prohlídkou zjištěna tupá poranění na obličeji, nevedla rozhodně k poruše vědomí, o čemž svědčí i toxikologické vyšetření, kdy v moči poškozeného nebyly zjištěny žádné extraktivní toxikologicky významné. Byly tam pouze xxx xxx, xxx a xxx, takže nic dalšího, co by mohlo mít vliv na vztah vědomí poškozeného, zjištěno nebylo. Rovněž zjištěné chorobné změny, se na smrti nikterak nepodílely. K otázce vzájemného postavení pachatele a poškozeného v době vzniku, se znalci nedokázali jednoznačně vyjádřit, neboť toto se mohlo měnit. Rány byly vpředu na hlavě, na krku, na zádech. Pravděpodobně se vzájemná pozice měnila. Obecně lze říci, že zjištěná poranění mohla vzniknout ve stoje, vsedě, případně i některá z vleže na zádech, vyjma poranění v oblasti zad a zadní plochy krku, při vzájemném čelním bočním postavením, případně se mohl pachatel v určitém okamžiku nacházet za zády oběti. Na závěr znalci uvedli, že by bylo možné pokusit se zachránit poškozeného, ale došlo u něho v důsledku poranění krku ke vzduchové embolii, což je komplikace, která může smrt urychlit. Pokud by na místo přijela RZ, zajistila by základní funkce. Nelze však říci, zda by se podařilo poškozeného zachránit.

15. V rámci přípravného řízení byli přibráni znalci MUDr. Vlastimil T. a prim. PhDr. Jiří K., Ph.D., k vypracování **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie**, k posouzení duševního stavu obžalovaného v inkriminované době. Ze závěru tohoto znaleckého posudku vyplývá, že z psychiatrického hlediska obžalovaný Ondřej K. netrpí a ani v době páchaní trestného činu netrpěl xxx xxx ve vlastním slova smyslu. Jeho intelekt je

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

nadprůměrný, na bázi xxx xxx xxx je zde xxx osobnost, která je emočně nestabilní, zvýšeně senzitivní, nevyzrálá, introvertovaná, submisivní, závislá, se sníženou frustrační tolerancí, impulzivní reaktivitou v zátěži a intoxikaci a sklonem k xxx xxx v zátěži, kdy v minulosti zde bylo škodlivé užívání alkoholu, marihuany a pervitinu úlevového charakteru bez závislosti (nebylo však přítomno v době páchaní trestného činu). V době páchaní trestného činu zde byla prostá opilost středního stupně, která byla ještě akcentovaná lékem xxx, a prostý afekt při konfliktu s poškozeným (nejednalo se o opilost a afekt patické), tyto akcentovaly osobnosti rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost, vedly k ventilaci negativních emocí. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky alkoholu na své jednání a chování. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z jeho osobnostních rysů a jeho reaktivity a reaktivity v této konkrétní situaci, kdy se cítil být ohrožen poškozeným a reagoval zkratkově, impulzivně bez dostatečného zvážení následků své činnosti, požitý alkohol toto jen akcentoval. Schopnosti rozpoznávací i ovládací byly u obžalovaného v době páchaní trestného činu sníženy částečně, měrou podstatnou a to vlivem prosté opilosti akcentované požitím psychofarmaka a prostého afektu u akcentované osobnosti na bázi xxx xxx xxx. Obžalovaný se léčil řádně u svého xxx pro xxx xxx (nejde zde o xxx xxx, jde pouze o reaktivní poruchu na problémy v životě obžalovaného), pravidelně ho navštěvoval, bral řádně předepsanou medikaci, v době trestného činu byl po xxx stránce dobře stabilizován na psychofarmacích. K léčbě byl pozitivně motivován, uvědomoval si, že léky musí brát, nežádoucí účinky léků zde nebyly. Na položenou otázku vrchního komisaře Policie České republiky, zdali pouze diagnostikovaná duševní porucha sama osobě by vedla k vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného, či alespoň jedné z nich, v době spáchání činu, znalec uvedl, že nevedla, neboť musel zde být ze strany poškozeného atak vůči obžalovanému, jeho pocit ohrožení s prostým afektem při akcentované osobnosti a při požití alkoholu ze strany obžalovaného. Požitý xxx akcentoval projevy opilosti obžalovaného (tedy zvýšil účinky alkoholu na jednání a chování obžalovaného), při užívání tohoto léku by se alkohol neměl požívat či by se měl požívat jen v malém množství, o čemž byl dle znalce ošetřujícím lékařem poučen a je to i psáno v příbalovém letáku. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, obžalovaný se sám dobrovolně léčí, bere řádně předepsanou medikaci, je k léčbě pozitivně motivován, jeho xxx stav byl před trestným činem stabilizován. Pokud bude obžalovanému trestná činnost soudem prokázána, sám ji přiznává jen částečně, tak posuzované jednání obžalovaného nebylo z psychologického hlediska zásadně ovlivněno žádnými chorobnými mechanismy či faktory duševní nemoci ve vlastním slova smyslu, a to jak motivace jednání, tak struktura volního aktu. V motivační struktuře posuzovaného jednání nebyla z psychologického hlediska zjištěna jednoznačná vůdčí motivační linie, motivace nebyla primárně zjištěna, jednání nebylo způsobeno ani trvalými agresivními osobnostními rysy primární kvality (obžalovaný není pudově agresivní osobností). Inkriminovanou událost lze s vysokou pravděpodobností popsat jako neplánovaný situační delikt, zkratkové jednání osobnosti s výše popsanými rysy, v rámci prostého afektu rozvinutého při silné emocionální reakci na konflikt, subjektivně prožívaný s vystupňovanými pocity obav a strachu, bez zvážení důsledků svých činů, s podílem alkoholu a únavy, kdy nelze ani vyloučit i podíl oběti na jejím vzniku. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení a je schopen plnohodnotně účasti v něm. Obžalovaný se sám dobrovolně xxx léčí, trestný čin nebyl sycen faktory psychopatologickými, z primárně psychiatrického hlediska není společnosti nebezpečný, a proto znalec – psychiatr nenavrhuje žádná ochranná léčebná opatření. Pokud jde o psychologickou část znaleckého posudku, na základě výsledků psychologického vyšetření lze konstatovat, že úroveň intelektových (rozumových) dispozic se u obžalovaného Ondřeje K. celkově pohybuje v pásmu nadprůměru, kognitivní (pozornostní, paměťové a exekutivní) funkce a mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti (vštipivost, udržení i znovuvybavení) odpovídají intelektu, jsou i v zátěži stabilní. Celkově znalci neprokázali přítomnost znaků organického poškození kognitivních funkcí. Při psychologickém vyšetření v aktuálním objektivním psychopatologickém nálezu nebyly zjištěny žádné projevy duševní choroby ve vlastním slova smyslu, nebo forenzně podstatné duševní poruchy či obdobný klinický stav. Obžalovaný je

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

osobností z psychologického hlediska akcentovanou, nese zvýrazněné povahové rysy s převahou rysů xxx, xxx, s rysy sociální introverze, které však nedosahují úrovně poruchy osobnosti, jde o variantu širší normy, nikoliv stav poruchový. Emočně je obžalovaný nevyvážený, senzitivní, afektivně zvýšeně prožívající, labilní, se sklonem k xxx xxx xxx xxx v zátěži. Sociálně je dobře primárně socializován, s velmi dobře rozvinutými vyššími city a strukturovaným hodnotovým systémem, nedostatečně ukotven v primárních a dalších interpersonálních vztazích, ve vztazích se sklonem spíše k femininní sociální roli, s rysy závislosti, submisivity a podrobnosti. U obžalovaného nebyla psychologickým vyšetřením prokázána agresivita jako primárně pudový rys či jako trvalá osobnostní dispozice a zdroj chování a jednání, a to včetně zátěžových situací, obžalovaný není strukturován hrubě poruchově, asociálně, není agresivní osobností. Sám obžalovaný znalci při vyšetření uvedl, že není nijak negativně vymezený vůči bezdomovcům, nemá s nimi problém, nikdy se proti nim nevyjadřoval, má k nim neutrální vztah, nevdává mu. Ani z anamnestických údajů nevyplývá formování patologického vztahu k nějaké sociální skupině. Vztah k lidskému životu má obžalovaný standardně zakotvený. Po zvážení všech souvislostí byla prognóza resocializace ve vztahu k obvinění zhodnocena u obžalovaného jako reálná, dobrá (vyjádřená č. 3 na orientační pomocné škále: 1) výborná, 2) velmi dobrá, 3) dobrá, 4) ztížená, 5) obzvláště ztížená, 6) téměř vyloučená, 7) vyloučená). U soudu pak oba znalci shora uvedené závěry svého znaleckého posudku ztvdili. Znalec MUDr. Vlastimil T.(odvětví psychiatrie) dodal, že z psychiatrického hlediska obžalovaný netrpí a ani v době páčání trestného činu netrpěl duševní poruchou ve smyslu psychózy, jeho intelekt je nadprůměrný, na bázi xxx xxx xxx je zde xxx osobnost, která je xxx xxx, zvýšeně xxx, nevyzrálá, introvertovaná, závislá se sníženou frustrační tolerancí, xxx xxx v xxx a xxx a sklonem k xxx xxx xxx v zátěži. V minulosti zde bylo škodlivé užívání alkoholu, marihuany a pervitinu úlevového charakteru bez závislosti, které ovšem nebylo přítomno v období páčání trestného činu. V době páčání trestného činu zde byla prostá opilost středního stupně, která byla ještě akcentována lékem xxx a dále prostý afekt při konfliktu s poškozeným, kdy tyto akcentovaly osobností rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu sebevědomí, snížily jeho soudnost, vedly k ventilaci negativních emocí. Obžalovaný je dle znalce schopen uvědomit si účinky alkoholu na své jednání a chování a je schopen odolat jeho požití. Motiv trestného činu nebyl sice faktorem psychopatologickými, vycházel z jeho osobnostních rysů a jeho reaktivity a reaktivity v této konkrétní situaci, kdy se cítil být ohrožen poškozeným a jednal zkratkovitě impulsivně bez dostatečného zvážení následků své činnosti, požitý alkohol toto akcentoval. Schopnosti rozpoznávací, ovládací byly v období páčání trestného činu sníženy částečně, a to měrou podstatnou a to projevil v té prosté opilosti akcentované tím požitím psychofarmak, či tím prostým afektem u té akcentované osobnosti na bázi lehké mozkové dysfunkce. Pokud jde o požívání léků apod., tak obžalovaný řádně navštěvoval svého xxx, kde byl veden pod xxx xxx xxx, což je v podstatě taková xxx xxx na zevní stresory, řádně bral medikaci, byl v době před trestným činem podle dokumentace stabilizován. V léčbě byl i pozitivně motivován, uvědomoval si, že léky musí brát, nějaké nežádoucí účiny léků nebyly. Pokud se týká požívání alkoholu při braní těch léků, které má, tak i podle těch příslušných doporučení firem, tak by to nemělo být kombinováno s alkoholem. Dále znalec k otázce, jestli kdyby nedošlo k ataku ze strany poškozeného, jestli by došlo k jakémusi útoku ze strany obžalovaného, tak znalce uvedl, že ne, plus tam ještě spolupůsobil ten alkohol. Pokud se týká nebezpečnosti pro společnost, tak znalec již ve znaleckém posudku napsal, že obžalovaný řádně navštěvuje svého xxx, řádně bere medikaci, trestný čin byl v podstatě jakoby otázkou toho konkrétního okamžiku. Obžalovaný si uvědomuje, že nemůže konzumovat alkohol na léky, že to nesmí dělat, takže znalec nedoporučil žádná ochranná léčebná opatření, protože z toho čistě psychiatrického hlediska není společnosti nebezpečný, on není ani osobou nějak primárně agresivní apod.. Dále znalec uvedl, že měl k dispozici zdravotní dokumentaci i poslední vyšetření, která absolvoval obžalovaný jak na xxx, tak na xxx, a ty závěry, ke kterým došli ošetřující lékaři těchto oborů, korespondují s těmi mými závěry, které on publikoval ve znaleckém posudku. I léčba odpovídá těm obtížím, které obžalovaný udával. K otázce, že v případě, když by obžalovaný neměl v sobě alkohol, zda by došlo k tomu trestnému

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

činu, se znalec domnívá, že i když by tam třeba bylo nějaké provokování ze strany poškozeného, tak pravděpodobně by asi nereagoval tak impulsivně, jak reagoval. K předepsané medikaci znalec vypověděl, že léky, které mu byly indikovány nebo předepsány, tak v té první fázi dostával nějaké xxx, ten xxx, ten byl následně xxx vysazen a obžalovanému byly nasazeny dvě xxx, kdy jedno z nich xxx, a to byl xxx a xxx. xxx užíval obžalovaný ráno, kdy tento působí 24 h, takže v inkriminované době tam sice nebyla úplně nejvyšší hladina, ale byla nižší a sloužila ke zlepšení nálady a odstranění úzkosti. Pokud jde o xxx, ten obžalovaný užil den před tím trestným činem, a to má také xxx a xxx účinky, ale v dávce, ve které ho bral, má spíše ten účinek xxx, že ten člověk pak usne a spí celou noc a také to odstraňuje úzkost, a potencuje účinek toho xxx. Spolu s alkoholem se v případě těchto léků účinek alkoholu zesiluje. Takže, když ten člověk si při požití léku xxx, dá jednu skleničku alkoholu, tak je to tak, jako by vypil dvě skleničky toho alkoholu, tedy tím účinkem na lék. Prapůvodní důvod, proč vyhledal obžalovaný odborné xxx xxx, kdy nejdříve byl u xxx lékaře, pak byl odeslán na xxx, byl, že cítil únavu, ráno měl obtíže vstát a hned fungovat, přičemž shora uvedené léky účinkovaly tak, aby mu odstranili všechny ty ne příznivé prožitky. Tam se doplní ty působky v tom mozku a tím pádem jakoby se mu zvedne pocit energie, cítí se lépe, má zlepšenou náladu a mizí takové ty pocity beznaděje, že ten život nemá nějakým způsobem smysl apod., takže určité to nebyly léky spíše xxx charakteru. Tyto léky jsou denní xxx a xxx, akorát lék xxx, se dává na xxx, protože jak tam nastoupí ten pík na začátku, tak má tlumící charakter. Ale vzhledem k tomu, že obžalovaný ho bral vlastně 24 h předtím, takže v inkriminované době už dávno xxx xxx byl xxx a xx xxx ten xxx a xxx xxx. Dále znalec uvedl, že v případě, že by obžalovaný napaden nebyl, tak se mu to zdá méně pravděpodobné, ale o tom bude více hovořit kolega psycholog. V podstatě tomu neodpovídají jeho osobnostní rysy, které byly zjištěny jak klinickým šetřením, tak i testy. V případě, že by obžalovaný neužíval léky dle předepsané indikace, že by je třeba vysadil, nebo je bral obden, tak by to mělo vliv na jeho psychický stav, byl by určité dekompenzován. Ale vzhledem k jeho osobnostním charakteristikám by dle znalce to šlo spíše do nějaké auto agrese proti němu, do nějakého např. pokusu o sebevraždu, těžko by to zašlo dle jeho názoru do nějakého jeho agresivního jednání. Dále znalec připustil, že s ohledem na stav obžalovaného v inkriminované době, při té jeho xxx a xxx, obžalovaný jistě mohl mít ztíženou xxx toleranci, což znamená, že on vlastně reaguje při xxx xxx jinak právě než normální průměrný člověk, je tedy možné, že mohl mít i takový pocit, že je více ohrožen, než byl. Dle znalce je ale v případě obžalovaného méně reálná situace, že proti němu šel člověk, a on by měl takový pocit, že by třeba vytáhl nůž a zaútočil. Dále se znalec přiklonil ke skutečnosti, že obžalovaný věděl, jaké účinky má alkohol v kombinaci s užívanými léky. Znalec prim. PhDr. Jiří K., Ph.D. u soudu rovněž závěry, ke kterým ve shora citovaném znaleckém posudku dospěl, potvrdil a stručně shrnul. Obžalovaný má nadprůměrnou úroveň intelektu, neprokázali žádné organické poškození kognitivních funkcí, které by mohly ovlivňovat jeho jednání a chování. Osobnost obžalovaného posuzují jako akcentovanou, nese zvýrazněné povahové rysy a s převahou rysů psychasthenických, nevyzrálou, s rysy sociální introverze, které však nedosahují úrovně poruchy osobnosti, jde o variantu širší normy, nikoliv stav poruchový. Emočně je nevyvážený senzitivní, xxx xxx prožívající, xxx, se sklonem k rozvoji xxx xxx xxx v xxx. Sociálně je dobře primárně socializován, s velmi dobře rozvinutými vyššími city a strukturovaným hodnotovým systémem, xxx xxx v primárních a dalších interpersonálních vztazích, v těch vztazích se sklonem spíše k femininní sociální roli, s rysy xxx, xxx, xxx. Pokud jde o případnou agresivitu, tak to vlastní vyšetření jak klinické, tak testové, neprokazuje agresivitu jako primárně pudový rys, či jako trvalou osobnostní dispozici a zdroj chování a jednání, a to včetně zátěžových situací. Obžalovaný není strukturován poruchově, asociálně, není tedy agresivní osobností. Pokud jde o ten vztah k bezdomovcům, tak znalec uvedl, že nezjistil nic negativního, obžalovaný není vymezen negativně vůči bezdomovcům, nemá s nimi problém, nikdy se proti nim nevyjadřoval, má k nim neutrální vztah, nevdá mu, dle jeho sdělení. Ani z anamnestických údajů nevyplývá formování patologického vztahu k nějaké sociální skupině, ten vztah k lidskému životu je standardně zachován. Pokud jde o jeho případnou resocializaci, tak tu znalec spatřuje jako reálnou, dobrou. Dále se znalec vyjádřil ke způsobu léčby obžalovaného,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

kdy vzhledem k problémům v pracovních kolektivech, kdy na něho pravděpodobně byl v prvních zaměstnáních činěn určitý nátlak, který psychicky neunesl, prožíval je jako šikanu a ponižování, na což následně reagoval experimentováním s drogami, které mělo charakter úniku od problémů, tedy určité vyrovnávání se s touto situací. Pak následovala léčba xxx s xxx xxx, drogy bral pouze v tom omezeném období, pak, když dostal léky, tak s tím přestal, byl posuzován jako převážně sociálně stažený s introvertním laděním, nevybudoval si žádný dlouhodobý partnerský vztah, byl závislý na své matce, se kterou bydlel a převážně se jejím názorům podřizoval. Nikdy neměl žádný zásadní interpersonální konflikt, jeho osobnost není agresivně strukturována. Verbální projevy u ošetřujícího xxx lze z pohledu znalce hodnotit spíše jako xxx xxx xxx a vnitřní nespokojenosti se sebou samým, v chráněném prostředí u lékaře, než xxx xxx xxx xxx. Jinými slovy to jsou projevy toho aktuálního prožívání, kdy pacienti popisují různé xxx xxx, které jsou ovšem na úrovni xxx, xxx nějaké pocity, které je vedou k tomu, že vlastně xxx vyhledají a v tom chráněném prostředí, kde se svěřují odborníkovi, tak je uvedou, zveřejní je a nějakým způsobem je zverbalizují, kdy se jedná o verbalizaci xxx xxx xxx, se kterým je sám nespokojen a proto vyhledává lékaře, ale není tady ta přímá úměra, že by takto se choval a že to, co tam uváděl, že by opravdu provedl. Znalec opětovně uvedl, že u obžalovaného neshledali agresivní sklony a k vysvětlení té skutečnosti, že oběť měla 19 bodných ran, a to zejména v horní části těla, obličej, krku, zad a rukou, znalci vycházeli jak z vlastního vyšetření osobnosti, tak z toho, co bylo ve spisovém materiálu tak, jak ho měli k dispozici a jak se obžalovaný k tomu vyjádřil. On sám si nevybavuje primární příčinu, ale popisuje v nějakém srozumitelném sledu zásadní aktivity, tzn., že tam došlo ke konfliktu, on tam někde spadl a měl obavu o svůj život a v rámci tohoto stavu vytáhl nůž, se kterým kolem sebe jen máchal, pak tam někde přiznal, že i toho člověka zasáhl. Z pohledu znalců je průběh incidentu takto vysvětlitelný, kdy v důsledku kombinace alkoholu, únavy, že u něho došlo k této zkratkovité reakci, jejímž hlavním podnětem a zdrojem byla určitá obava, že to nebyl vyhledaný jasně motivačně strukturovaný konflikt s tím, že půjde někoho zabít, že se tak rozhodne vědomě a učiní to. Znalci spíše jeho chování vnímají jako reakci na nějaký konflikt, který se rozvinul, a on se v tu chvíli nějakým způsobem obával a bránil se. I kdyby dnes byl incident popisován jinak, z pohledu znalců by stále celou situaci viděli tak, že vznikl konflikt, a to neplánovaný situační u člověka s těmi osobnostními dispozicemi pod vlivem kombinace léků a vyprovokoval v něm tuto reakci, kterou řadím do reakcí zkratkových, kdy jednáme v rámci afektu. Tady byl ten afekt spíše obavný, než agresivní a aktivní v tomto slova smyslu, takže obranný, přičemž nevyhodnotíme konkrétní situaci, dopad, důsledek a následek našeho chování a jednání. Nejspíše k nějakému konfliktu tam došlo a je zřejmé, že obžalovaný na něho reagoval sekundárně, pravděpodobně zvýšeně přehnaně, ale to je ta zkratková reakce, protože jak se lidově říká „strach má velké oči“, on měl nůž a proto se takto zachoval, kdy sám uváděl, že máchal, máchal, což je srozumitelné, tak to asi být mohlo, a nedomyslí důsledky a následky, a taky proto, že je ve stavu středně těžké opilosti. Ke skutečnosti, že obžalovaný si některé pasáže z průběhu inkriminovaného období a jednání nepamatuje, se dá vysvětlit jednoduše, jednak asi kombinací léků a alkoholu, což má samo o sobě vliv na ukládání paměťové stopy, kdy vzniká lidově takové to tzv. „okénko“, další věcí je, že toto se často stává při prožívání traumatizujících událostí, které nás zaskočí a my je prožíváme silně, stresovaně, tak to psychické vyrovnání s těmito situacemi je, že to potlačíme, na té podvědomé úrovni je to obrana našeho zdraví, a psychiky tím, že ty vzpomínky nevědomě potlačíme. Toto vše jsou tzv. retrogradní rysy, které vznikly. K obecné věrohodnosti znalec uvedl, že tuto shledali i obžalovaného plně zachovalou, čili schopnost prožít a zapamatovat si události není ničím snížena, obžalovaný nemá snížený intelekt, netrpí žádnou duševní poruchou, ani chorobou. Neshledali u něho ani žádnou tendenci ke zkruslování a lhaní, či nějakým způsobem snižování nějakého svého podílu na té události, stejně jako žádné zásadní postoje, které by vedly k účelovému lhaní, zkruslování, ani ke konfabulacím. Jeho projev je věrohodný. Jestliže se obžalovaný v průběhu přípravného řízení i řízení před soudem dostával do situace, byť je zde v postavení, v jakém je, že prožíval určité emoční vypětí, kdy plakal, projevoval lítost nad smrtí poškozeného, znalec si nemyslí, že je možné, aby to hrál. Obžalovaný není asociál, není tam žádná dispozice k tomuto chování a jednání, on projevil

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

postoj k tomu, co se stalo, ve kterém je lítost, která je skutečně učiněná, a kterou obžalovaný prožívá. Toto bylo také zhodnoceno v jeho resocializaci, kdy ta je dle názoru znalce plně zachována, nejsou tam žádné rysy, které by ji snižovaly kromě té řekněme akcentované osobnosti, ale to není nic zásadního, jednoznačně převažují pozitivní faktory, jako je věk, intelekt, dobré sociální zázemí, pracovní historie, žádná kriminalita a z tohoto hlediska je ta resocializace plně zachovaná a učiněná lítost věrohodná.

16. V rámci přípravného řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie** ze dne 6. 11. 2019 pod pořadovým číslem 264/174/2019 znaleckého deníku, vyhotovený znalkyní Mgr. Šárkou W. z Ústavu soudního lékařství 3 LF. UK a FNKV, z jehož závěru vyplývá, že v krvi zemřelého – poškozeného Zdeňka M. nebyla zjištěna přítomnost ethanolu ani jiných těkavých toxikologicky významných látek a v jeho moči byla prokázána přítomnost xxx a xxx (xxx xxx), kdy jiné extraktivní toxikologicky významné látky ani jejich metabolity nebyly v moči prokázány.
17. Dále byl vpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie** ze dne 11. 12. 2019 pod pořadovým číslem 277/187/2019 znaleckého deníku, rovněž znalkyní Mgr. Šárkou W. z Ústavu soudního lékařství 3 LF. UK a FNKV, ohledně posouzení ovlivnění obžalovaného alkoholem či jinými OPL. Ze závěru tohoto znaleckého posudku vyplývá, že na základě dodaného protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem č. 5945 obžalovaného Ondřeje K., byl proveden zpětný výpočet hladiny alkoholu, který vychází z laboratorně stanovené hladiny alkoholu v krvi, kdy metodou plynové chromatografie bylo naměřeno 0,66 g/kg alkoholu. Zpětným výpočtem lze pak stanovit, že obžalovaný Ondřej K., měl v době spáchání trestného činu (tj. v přesně nezjištěné době od 23:00 hodin dne xxx do 01:00 hodiny dne xxx) tyto koncentrace alkoholu v krvi: 23:00 hodin – 1,36 – 1,83 g/kg alkoholu; 00:00 hodin – 1,24 – 1,63 g/kg alkoholu a v 01:00 hodin – 1,12 – 1,43 g/kg alkoholu s tím, že podle obecného soudně lékařského hodnocení koncentrace alkoholu v krvi lze konstatovat, že obžalovaný Ondřej K. se v době spáchání trestného činu nacházel ve stupni mírné (1,00 – 1,49 g/kg) až střední opilosti (1,50 – 1,99 g/kg). Mírná opilost se projevuje mírným snížením soudnosti a pozornosti, zvýšenou sebedůvěrou, mnohomluvností, prodlouženou reakční dobou a možností nesprávného řešení situací, zatímco střední opilost se projevuje poruchami koordinace, zpomalením tělesných pohybů a snížením pozornosti.
18. Dále byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie** ze dne 11. 12. 2019 pod pořadovým číslem 277/187/2019 znaleckého deníku, opětovně znalkyní Mgr. Šárkou W. z Ústavu soudního lékařství 3 LF. UK a FNKV, z jeho závěru vyplývá, že v době odběru krve (tj. dne xxx v 04:50 hodin) byla koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného Ondřeje K. 0,66 g/kg alkoholu, což se dle obecného soudně lékařského hodnocení koncentrace alkoholu v krvi jedná o podnapilost (0,50 – 0,99 g/kg), kdy se jedná o nejmírnější stupeň ovlivnění organismu alkoholem, v rámci kterého dochází k mírnému ovlivnění duševních, smyslových a jemných pohybových funkcí. Navenek se pak podnapilost projevuje nevýrazně změněným chováním, nevázaností v myšlení, v uvažování a v soudnosti. Koncentrace alkoholu 0,66 g/kg pak odpovídá požití 28 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypití např. dvou velkých odlivek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 2 dl 15 % obj. alkoholu nebo vypití dvou 10 st. piv (0,5 l). Ve 23:00 hodin dne xxx byla koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného Ondřeje K. v rozmezí od 1,36 do 1,83 g/kg alkoholu, což se dle obecného soudně lékařského hodnocení koncentrace alkoholu v krvi jedná o mírnou (1,00 – 1,49 g/kg) až střední opilost (1,50 – 1,99 g/kg). Koncentrace alkoholu 1,36 g/kg odpovídá požití 58 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypití např. tří až čtyř velkých odlivek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 5 dl 15 % obj. alkoholu nebo vypití tří až čtyř 10 st. piv (0,5 l). Koncentrace alkoholu 1,83 g/kg pak odpovídá požití 78 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypití např. čtyř až pěti velkých odlivek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 6-7 dl

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

15 % obj. alkoholu nebo vypítí čtyř až pět 10 st. piv (0,5 l). V čase 00:00 hodin dne xxx byla koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného Ondřeje K. v rozmezí od 1,24 do 1,63 g/kg alkoholu, což se dle obecného soudně lékařského hodnocení koncentrace alkoholu v krvi jedná o mírnou (1,00 – 1,49 g/kg) až střední opilost (1,50 – 1,99 g/kg). Koncentrace alkoholu 1,24 g/kg odpovídá požití 53 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypítí např. tří až čtyř velkých odlívek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 4-5 dl 15 % obj. alkoholu nebo vypítí tří až čtyř 10 st. piv (0,5 l). Koncentrace alkoholu 1,63 g/kg odpovídá požití 69 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypítí např. čtyř až pět velkých odlívek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 5-6 dl 15 % obj. alkoholu nebo vypítí čtyř až pět 10 st. piv (0,5 l). V čase 01:00 hodin dne xxx byla koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného Ondřeje K. v rozmezí od 1,12 do 1,43 g/kg alkoholu, což se dle obecného soudně lékařského hodnocení koncentrace alkoholu v krvi jedná o mírnou opilost (1,00 – 1,49 g/kg). Koncentrace alkoholu 1,12 g/kg odpovídá požití 47 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypítí např. tří velkých odlívek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 4 dl 15 % obj. alkoholu nebo vypítí tří 10 st. piv (0,5 l). Koncentrace alkoholu 1,43 g/kg odpovídá požití 61 g absolutního alkoholu, což přibližně odpovídá vypítí např. tří až čtyř velkých odlívek (0,5 dl) 40 obj. % alkoholu nebo 5 dl 15 % obj. alkoholu nebo vypítí tří až čtyř 10 st. piv (0,5 l).

19. V rámci přípravného řízení byl dále přibrán znalec RNDR. Vlastimil K. k vypracování **znaleckého posudku z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní technika**, za účelem zjištění a zajištění obsahu mobilního telefonu obžalovaného Ondřeje K. Znalci byl ke zkoumání předložen mobilní telefon zn. xxx, IMEI slot 1 č. xxx, slot 2 č. xxx, černo stříbrné barvy, telefonního čísla xxx. Ze závěru znaleckého posudku vyplývá, že vyhodnocením zajištěného obsahu předmětného telefonu obžalovaného Ondřeje K. nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti, které by měly přímý vztah k projednávané trestné činnosti. Bylo nalezeno pouze jedno video, na němž je zachycen pravděpodobně opilý bezdomovec v tramvaji, které však bylo pořízeno již dne 23. 6. 2016. V souborech s fotografiemi nebyla nalezena žádná fotografie, ani video pořízené dne xxx a ani v jiných složkách nebylo nalezeno nic, co by mělo souvislost s vyšetřovanou událostí.
20. Dokazování u soudu bylo dále doplněno **listinnými důkazy**. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie ze dne 29. 10. 2019 pod Č.j.KRPA-372198/ČJ-2019-0000KT zpracovaného Odborem kriminalistické techniky a expertiz Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, coby ústav specializovaný na znaleckou činnost ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů – kdy ke zkoumání byly předloženy otisky prstů a dlaní mrtvolny muže neznáme totožnosti – byla zjištěna totožnost zemřelého muže, coby Zdeněk M., narozen xxx, který jinak žil mezi lidmi bez domova. Z úředního záznamu vrchního komisaře Policie České republiky o provedené soudní pitvě ze dne xxx pod Č.j.KRPA-371992-39/TČ-2019-000071 se podává, že tento den byla v 09:30 hodin na ÚSL FN Královské Vinohrady v Praze 10 provedena prohlídka těla a soudní pitva těla poškozeného – muže nezjištěné totožnosti (jehož tělo bylo nalezeno dne xxx v Praze x – xxx, pod přemostěním přes ulici xxx, mezi domy č.p. xxx na levém břehu potoku xxx – pitvní protokol č. 613), kdy soudní pitvu provedli: prim. MUDr. Jirí H., MUDr. Markéta K. a Mgr. Šárka W. Během provedené soudní pitvy bylo zjištěno, že zemřelý (později ztotožněn jako poškozený Zdeněk M.) je asi 55 letý muž, výšky 172 cm, který je oblečen do bavlněných slipů v základní bílé barvě se vzorem černých čtverců, dále do bavlněného tmavě šedého nátělníku, který je na zadní ploše v oblasti pravého ramínka potrhaný, a dále do bavlněné různě barevné košile se vzorem čtverců, která má v oblasti zad v horní části vpravo dva defekty tkaniny délky 3 a 2 cm, hladkých okrajů, vlevo obdobný defekt délky 4 cm a v oblasti límce vlevo v dolní části příčný defekt délky 3 cm, na který navazuje a odpovídá mu defekt zadního okraje límce délky 1,5 cm. Tkanina košile v celém rozsahu prosáklá krví. Zemřelý je kostry a svalstva přiměřeně vyvinutých, výživy slabé. Posmrtná ztuhlost plně vyvinuta, skvrny mrtvolné na zadních částech těla, světle růžové, ostrůvkovité, málo vyznačené. Kůže celého těla, zejména v oblasti hlavy, krku, obou rukou a dolních končetin pokrytá velkým

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

množstvím zasychající krve. Na ploskách nohou trocha černavé špíny a v oblasti levé paty a prstů pravého chodidla krevní skvrna. Na zevní ploše xxx xxx a xxx, na zevní ploše xxx xxx, a v oblasti obou xxx po celém obvodu a v místě xxx xxx amatérsky vyvedené tetování xxx barvy. Na těle zemřelého (poškozený Zdeněk M.) byla zjištěna tato poranění: 1) krevní hematom na okraji pravého obočí, 2) krevní hematom na vrcholu nosu, 3) nad kořenem nosu příčná rána délky 0,4 cm hladkých okrajů, 4) červeni dolního rtu vpravo rána délky 2 cm, procházející celou šíří rtů, 5) na dolním rtu vlevo okraje retní červeně přes levou tvář pod dolní úpon ušního boltce příčná rána délky 10 cm, zasahující hluboko do měkkých tkání až k tělu dolní čelisti, kde je patrný nářez délky 0,3 cm, 6) pod levým uchem svislá rána délky 4 cm, bodný kanál v délce 2,5 cm, probíhá dolů a lehce zevně, 7) pod dolním rtem zcela povrchní příčná rána délky 0,5 cm, s bodným kanálem jdoucím vzhůru v délce 0,2 cm, 8) vpravo na krku příčná rána délky 7 cm zasahující ke svalovině, 9) v ráně číslo 8 v její střední části je ve svalové povázce rána délky 2,5 cm, bodný kanál v délce 6 cm, 10) při zadním okraji rány čísla 8 je stejně probíhající rána délky 1,5 cm, bodný kanál délky 0,5 cm probíhá svísele dolů, 11) nad řeznou ránou číslo 8 povrchní rána délky 0,7 cm, 12) u pravé klíční kosti je příčná rána délky 0,7 cm, bodný kanál v délce 0,7 cm probíhá vzhůru ke střední čáře, 13) na levé straně krku pod uchem rána délky 4,5 cm, ve střední části rány je rána ve svalovině délky 2,5 cm, bodný kanál délky 4 cm probíhá směrem dopředu ke střední čáře, 14) pod ranou číslo 13 povrchní příčná rána délky 4,5 cm zasahující ke svalovině, 15) pod ranou číslo 14 příčná rána délky 5 cm, při předním úhlu ve svalovině rána délky 1,5 cm, s bodným kanálem v délce 1,5 cm, 16) na levé straně krku od střední části kývače příčná rána délky 7,5 cm zasahující hluboko do svaloviny až směrem k páteři s patrnými přetřátými svalovými snopci, 17) 2,5 cm od zadního okraje rány čísla 16 příčná rána délky 1 cm s bodným kanálem délky 1,5 cm, 18) 3,5 cm nad ranou číslo 17 obdobná příčná rána délky 1,7 cm, bodný kanál v délce 1 cm probíhá směrem dolů, 19) na pravé horní končetině na palcovém valu pravé ruky na dlaňové ploše rána ve tvaru písmene V zasahující do svaloviny, 20) na zápěstí prstním kloubu palce pravé ruky povrchní rána délky 1,5 cm, 21) na zádech 4 cm pod krční rýhou příčná rána délky 3,5 cm, bodný kanál délky 3,5 cm probíhající vzhůru podkožím, 22) u zevního okraje levé lopatky délky 6,5 cm, zasahující mělce do podkoží, 23) oděrka na loktu pravé horní končetiny, 24) na zevní ploše pravého stehna oděrka 5 x 3 cm, 25) na zevní ploše pravého kolene oděrka průměru 2 cm na zevní ploše kolene a 26) na zevní ploše pravého bérce oděrka 2 x 1 cm. Při pitvě zemřelého (poškozený Zdeněk M.) – v rámci které bylo zajištěno: FTA karta se vzorkem krve poškozeného, nehty z levé ruky poškozeného, nehty z pravé ruky poškozeného, kontrolní otisky prstů poškozeného, košile a nátělník poškozeného, a dále byla odebrána krev a vzorky tkání na toxikologické vyšetření – bylo tedy zjištěno: 1) mnohočetná bodno – řezná poranění hlavy, krku a zad s protětím levé hrdelní žíly, značnými krevními ztrátami a vzduchovou embolií malého rozsahu, 2) dvě řezné rány pravé ruky svědčící pro obranu, 3) nedokrevnost orgánů, vdechnutí krve do plic a polykání krve a 4) oděrky na pravém boku, pravém koleni a oděrka krevní výron na pravém lokti. Příčinou smrti byl pokrvácivý šok. Tento uvedený nálezn tedy svědčí pro to, že smrt poškozeného Zdenka M. nenastala bezprostředně, tj. do několika vteřin po poraněních způsobené ostrým nástrojem a po dobu, do rozvoje pokrvácivého šoku bylo vědomí i schopnost jednání poškozeného zachovány.

21. Stopy zajištěné v rámci ohledání místa činu dne xxx (tj. jednotlivé stěry červenohnědých skvrn na tamponech), stopy zajištěné dne xxx při pitvě zemřelého – poškozeného Zdenka M. (tj. nehty z levé ruky a pravé ruky poškozeného, kostkovaná košile poškozeného a nátělník poškozeného), a v neposlední řadě stopy zajištěné dne xxx v bytě obžalovaného Ondřeje K. (tj. věci vydané obžalovaným, a to: zavírací nůž s hnědou dřevěnou stěnkou s dvěma bílými pruhy z bílého kovu, celkové délky 20 cm, délka stěny 11,5 cm a délka čepě 85 mm, na čepeli vyryto označení „STAINLESS 420 STEEL“ a z druhé strany je vyryto logo výrobce a označení „BEAVER“, kabát černé barvy, bílá košile zn. H&M s dlouhým rukávem, rifle modré barvy zn. CELIO, vel. W30 s hnědým páskem, pár pánských polobotek hnědé barvy zn. LASOCKI, vel. 40, bílé ponožky se zeleným proužkem, digitální hodinky zn. BENTIME s umělohmotným černým páskem a prsten

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

stříbrný ve tvaru kroužku, s gravírováním) byly podrobeny znaleckému zkoumání. Z výsledků odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika, daktyloskopie a mechanoskopie ze dne 15. 1. 2020 pod Č.j.KÚP-7370-1/ČJ-2019-2306PB zpracovaného Kriminalistickým ústavem Policie České republiky, jako znaleckým a vědeckovýzkumným ústavem ve smyslu § 21 odst. 3 věta druhá a třetí zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů) vyplývá, že na věcech vydaných obžalovaným Ondřejem K. byla prokázána lidská krev na jeho kabátu, bílé košili, džínách, obou ponožkách a na obou botách, kdy na pravé botě byla krev na špičce a vnitřní boční straně a na levé botě pak na vnitřní vložce, dále na jeho digitálních hodinkách, na prstenu a v neposlední řadě také na jeho zavíracím noži. Lidská krev byla prokázána i na stěru z rukou obžalovaného. DNA poškozeného byla prokázána ať už jednoznačně či ve smíšených profilech na stěru levé ruky a pravé dlaně obžalovaného, na prstenu i hodinkách obžalovaného, na pravé botě a pravé ponožce obžalovaného, na jeho kabátu, košili i džínách i na jím vydaném noži. Na košili poškozeného pak bylo zjištěno celkem 5 bodnořezných poškození, která mohla být způsobena jednobřitým nástrojem (např. nožem), kdy dle rozměrů poškození v košili mohla být tato poškození vytvořena předmětným zavíracím nožem, který vydal obžalovaný, přičemž všechna zjištěná poškození na košili pak korespondují s poraněními zjištěnými na těle poškozeného při soudní pitvě.

22. Součástí spisového materiálu je zvukového záznamu volání na tísňovou linku číslo 158 ze dne xxx v čase 01:27:59 hodin se mimo jiné podává, že Hana K. oznamuje operátorovi této tísňové linky, že její syn (tj. obžalovaný Ondřej K.) přišel akorát domů, je od krve a řekl jí, že zabil člověka. Nyní je v šoku a brečí. Ve spise je rovněž zvukový záznam volání na tísňovou linku číslo 155 ze dne xxx, na kterou volal Jan P., nar. xxx (bratr obžalovaného) vzhledem ke zdravotnímu stavu obžalovaného. Z protokolu o zadržení obžalovaného Ondřeje K. vyplývá, že po příjezdu hlídky Policie České republiky na adresu Hany K., coby oznamovatelky byl v bytě ve čtvrtém patře, na adrese ulice xxx xxx, Praha x – xxx v čase 03:40 hodin shora jmenovaný obžalovaný zadržen. Na místě byla obžalovanému provedena dechová zkouška na přístroji Dräger Mobile Printer ze dne xxx v čase 02:10:48 hodin, kterou byla u obžalovaného zjištěna hladina 1,08 promile alkoholu v dechu. Na jeho oblečení byly jasně patrné stopy krve. V umyvadle v koupelně byl nalezen také zavírací nůž se stopami krve. Obžalovaný Ondřej K. následně postupem podle § 78 odst. 1 trestního řádu dobrovolně vydal veškeré své oblečení a věci, které měl toho večera na sobě, dále také svůj zavírací nůž a mobilní telefon. Úřední záznamy PČR spolu s fotodokumentací, mapují situaci v bytě oznamovatelky Hany K., stav obžalovaného Ondřeje K. i jeho oděvních svršků v době příjezdu hlídky PČR. Součástí spisového materiálu je dále protokol o ohledání místa činu doplněný fotodokumentací a to z místa nálezu těla poškozeného Zdeňka M., které bylo nalezeno na základě informací obžalovaného při jeho zadržení zakročujícími příslušníky Policie České republiky, kdy řekl přibližné místo, kde měl usmrtit nezjištěnou osobu. Dle tohoto popisu a pomocí mobilního telefonu obžalovaného bylo následně na břehu potoka xxx, na Praze x objeveno tělo poškozeného Zdeňka M. v tratolišti krve. Poškozený byl nalezen bos, oblečen pouze do košile a pánských slipů. Vedle těla poškozeného se nacházely přikrývky a nad tělem provizorní lůžko, na kterém se taktéž nacházely viditelné stopy krve. Místo činu bylo zcela neosvětleno. Na místě byly zajištěny věci poškozeného a to SIM karta Mtel.č. xxx a finanční hotovost v celkové výši xxx,- Kč, které byly následně dne 3.1.2020 vydány bratrovi poškozeného M. M., nar. xxx. Oblečení poškozeného bylo po skončení jeho odborného zkoumání z hygienických důvodů vzhledem k jejich kontaminaci biologickým materiálem a chemickými látkami, dne 4.2.2020 zničeno.
23. Ve spise je dále protokol o prohlídce těla obžalovaného Ondřeje K. dle § 114 odst. 1 tr. řádu ze dne xxx byl v průběhu přípravného řízení, resp. na samém jeho počátku podroben prohlídce těla, včetně fotodokumentace, za účelem zjištění, zdali se na jeho těle nenachází stopy nebo známky zranění v souvislosti s projednávanou událostí, kdy na těle obžalovaného bylo zjištěno toliko jedno

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

poranění, a to oděrka na levé straně čela o velikosti 1 cm x 1,5 cm s tím, že žádná další poranění nebyla na jeho těle zjištěna. Z lékařských zpráv MUDr. Josefa F., lékaře pro obor psychiatrie, soud zjistil, že obžalovaný Ondřej K. se k němu do ordinace dostavil poprvé dne xxx. Celkově jeho ordinaci navštívil xxx, z důvodu xxx xxx trvající asi rok. Popisoval stavy jakoby xxx, bez xxx, pocity xxx. Také popisoval víceletou nechuť k xxx, zklamání a xxx xxx a občasně „xxx xxx“. Diagnóza stanovená při příjmu byla xxx, xxx xxx, v celkovém závěru zmíněna xxx xxx. Nasazena xxx xxx, z předchozího vyšetření u xxx a xxx užíval xxx, příležitostně xxx. Při xxx návštěvě ze dne xxx obžalovaný uvedl zlepšení stavu, stabilizaci, mimo jiné se nedostavila již žádná „xxx xxx“.

24. V přípravném řízení se jako poškozená připojila s požadavkem náhrady škody Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Praha, pobočka pro hl. město Prahu a Středočeský kraj, IČ: 411 97 518, se sídlem Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, a to podáním ze dne 11. 12. 2019 pod sp.zn. S-NS-VZP-19-04411800-A93C, ag. číslo: 8840214020, číslo jednací: VZP-19-04987671-A93C, a to ve výši 992,- Kč, a to včetně zákonného úroku z prodlení dle nařízení vlády České republiky č. 351/2013 Sb., tedy úroku z prodlení z dlužné částky uvedené shora ve výši repo sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucího ode dne právní moci rozsudku/ode dne, kdy byl obžalovaný poprvé s požadovaným nárokem na náhradu škody seznámen, tedy ode dne, kdy proběhlo první hlavní líčení ve věci, až do jejího zaplacení. Přičemž specifikace škody je obsažena v dokladech o vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení a v rozpisu plateb k náhradě za léčení, a to v souvislosti s vynaložením nákladů na hrazené služby poskytnuté zraněnému (tj. poškozenému) pojištěnci Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, kdy tyto podklady doložila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky v průběhu přípravného řízení do spisového materiálu.
25. Soud hodnotil všechny důkazy provedené během hlavního líčení v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Po takto provedeném dokazování má soud za to, že obžalovaný Ondřej K. se žalovaného jednání dopustil. Obžalovaný sám doznal, že poškozeného zabil, hájil se však, že tak učinil z obavy z něho. Z čeho konkrétně jeho obavy pramenily, nebyl schopen blíže specifikovat. Na samotný incident s poškozeným si v průběhu přípravného řízení prakticky vůbec nepamatoval, pouze uváděl, že došlo asi k nějakému konfliktu, kdy máchal nožem, ale vůbec netušil, zda někoho zasáhl a poranil. Poté spontánně připustil, že ten večer požíval alkoholické nápoje a to přesto, že věděl, že užívá xxx a tyto by s alkoholem kombinovat neměl. Dále uvedl, že byl ten večer unavený, celý den byl ve stresu a tak se rozhodl, že půjde domů z baru procházkou. Šel na běžně nepřístupné místo, ke korytu potoka xxx. Posléze uvedl, že se tam pod přemostěním proti němu zjevil muž, který se ho zeptal něco ve smyslu, co je, co chce. Obžalovaný vůbec neviděl, jak byl veliký, zda měl nějakou zbraň, a přestože měl z muže obavy, ne zcela z pochopitelných důvodů, přistoupil k poškozenému blíže, do dosažitelné vzdálenosti. Na to ho poškozený chytil asi za límec nebo za rameno, a obžalovaný si to asi špatně vyložil, tak proti němu bodnul, resp. bodal nožem, neví kolikrát. Během potyčky ho poškozený měl udeřit do obličeje a ramen, také upadl nebo uklouzl na zem. Útočil na poškozeného, i když tento ležel na zemi, tak ho dvakrát bodl. Pak odešel a to s vědomím, že poškozený ještě žije, neboť ho slyšel dýchat. Ze shora uvedeného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, a výslechů znalců MUDr. Vlastimila T. a prim. PhDr. Jiřího K., Ph.D. jednoznačně vyplývá, že obžalovaný měl v inkriminované době opilost středního stupně, která byla ještě akcentovaná xxx, které užíval, kdy si obžalovaný byl schopen uvědomit účinky alkoholu na své jednání a chování, kdy o tom byl s největší pravděpodobností poučen ošetřujícím xxx, dále je tato skutečnost uvedena v příbalovém letáku užitého léku a v neposlední řadě, o tom byl bezprostředně před samotným incidentem upozorněn matkou Hanou K. Přesto obžalovaný alkoholické nápoje požil. V této souvislosti byly

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného sníženy částečně, měrou podstatnou, nikoli však vymizelé a tudíž je za své jednání plně trestně odpovědným. V průběhu dokazování nebyl prokázán psychopatologický úmysl jednání obžalovaného, že by záměrně terčem jeho útoku byla nějaká problémová nebo nepřizpůsobivá část populace. Existenci videa již tři roky starého ve svém telefonu logickým způsobem vysvětlil a ani z výsledků policistů PMJ, do jejichž obvodu výkonu pracovní činnosti spadala oblast místa činu, není patrné, že by se jednalo o lokalitu, kde by se tyto osoby zdržovaly či vyskytovaly. S tímto závěrem koresponduje i shora citovaný znalecký posudek, kdy znalci psychiatr a psycholog neshledali ve struktuře osobnosti obžalovaného psychopatologické faktory. Podstatnou část dokazování, kdy s ohledem na postoj obžalovaného od samého počátku, kdy skutečnost, že asi někoho zabil oznámil matce bezprostředně po příchodu domů, dále s ohledem na řadu zajištěných nezvratných stop, kdy byla policií zajištěna vražedná zbraň v místě bydliště obžalovaného s doznáním, že se jedná o jeho nůž, kdy na tomto, stejně jako na oblečení a rukou obžalovaného byla zjištěna krev shodující se s profilem DNA poškozeného, a v neposlední řadě dobrovolně poskytnutý mobilní telefon obžalovaného, ve kterém byl zmapován jeho pohyb, kdy je nepochybné, že se v inkriminované době pohyboval na místě činu, soud věnoval objasnění motivu jednání obžalovaného. Ten však zcela bez jakýchkoli pochybností zjištěn nebyl. Z podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie vyplývá, že jednání obžalovaného bylo bezprostřední, zkratkovitou reakcí na konflikt mezi ním a poškozeným. Současně však znalci potvrdili, že vnímání a vyhodnocení konfliktu, či obavy, byly zcela na subjektivním posouzení obžalovaného, který byl pod psychofarmaky a alkoholem, tedy bez reálného základu, kdy se do takového stavu uvedl sám, vědom si možných následků. Skutečnost, že by obžalovaný byl ze strany poškozeného atakován do takové míry, že by musel na svou „obranu“ použít nůž, soud nezjistil. Na těle obžalovaného nebyly žádné stopy po zranění, kromě drobné oděrky na levé straně čela, kromě psychického otřesu, nepotřeboval žádné bezprostřední lékařské ošetření přivolanou lékařskou službou, a ani v blízkosti těla poškozeného nebyla nalezena žádná zbraň. Z fotodokumentace a z protokolu pitvy poškozeného je zřejmé, že poškozený byl obdobného vzrůstu jako obžalovaný, drobné, subtilní postavy, prakticky bez jakékoli svalové hmoty. V době nálezů jeho těla policejními orgány, měl oblečenou toliko horní část těla do nátělníku a košile, jinak měl pouze spodní prádlo (slípy). V jeho těsné blízkosti bylo provizorní lůžko a osobní věci poškozeného, včetně dalšího oblečení, které si zcela zjevně sundal ještě před incidentem, neboť nebylo poškozeno bodnými či řeznými ranami, či znečištěno krví. Z uvedeného má soud za to, že poškozený na místě činu, pod přemostěním, daleko od běžného pohybu lidí spal, kdy nelze předpokládat s ohledem na roční období, že by se na místě jinak pohyboval nebo vyskytoval polonahý. S největší pravděpodobností byl obžalovaným probuzen, a i on mohl být v ten moment dezorientován. Soud nevyklučuje, že se i mohl obžalovaného důrazněji v tom leknutí zeptat, co tam chce. Žádný další útok z jeho strany však prokázán nebyl. Oproti útoku na jeho osobu, kdy jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, byl atakován devatenácti bodnými, řeznými a bodnořeznými ranami, vedenými zejména do horní části těla, tedy hlavy, krku, rukou a to v intenzitě útoku od malé až po velkou, kdy s velkou intenzitou byly vedeny smrtelné rány na krku, a to jednobřitým ostrým nástrojem, jakým je kuchyňský nůž. Poranění, která měl poškozený na rukou, jsou typickými pro sebeobranu proti útoku ostrým nástrojem v rámci vykrývání útoku. Znalci sice nebyli schopni určit, v jakém pořadí byla zranění poškozenému způsobena, avšak jednoznačně potvrdili, že všechna byla způsobena zaživa, neboť u všech byla vitální známka svědčící o tom, že vznikla za živa, a v krátkém časovém odstupu před smrtí poškozeného. Příčinou smrti poškozeného Zdeňka M. byl pokrvácivý šok, při mnohočetných bodnořezných ranách do hlavy, krku a zad, s poraněním hrdelních žil. Jednalo se zranění vážné, život bezprostředně ohrožující. Smrt u poškozeného nenastala hned, ale v průběhu několika minut, v důsledku pokrvácivého šoku, během kterého bylo vědomí a možnost schopností jednání či pohybu u tohoto zcela zachovány. Vzhledem k tomu, že ke smrti poškozeného nedošlo ihned, ale v průběhu několika minut, kdy není dle jejich vyjádření zcela jednoznačné, že by v případě rychlé přivolání lékařské pomoci, o což se obžalovaný ani

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

nepokusil, nemohlo dojít k záchraně jeho života, znalci vyhodnotili způsob jeho usmrcení ze soudně lékařského hlediska jako trýznivý. Skutečnost, že poškozený při odchodu obžalovaného, ještě žil, byla potvrzena samotným obžalovaným, neboť ho slyšel dýchat.

26. Na základě shora uvedených skutečností a po provedeném dokazování má soud za to, že obžalovaný Ondřej K. svým jednáním naplnil jak po subjektivní, tak i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i) trestního zákoníku, neboť v přesně nezjištěné době od 23:00 hodin dne xxx do 01:00 hodin dne xxx v Praze x – xxx, pod přemostěním přes ulici xxx mezi domy číslo popisné xxx, na levém břehu potoka xxx ve směru jeho toku, v úmyslu usmrtit poškozeného muže bez domova, později ztotožněného jako Zdeněk M., tohoto z nezjištěných důvodů bezdůvodně napadl svým zavíracím nožem s délkou čepele 9 cm, kterým mu způsobil celkem 19 bodných, bodnořezných a řezných poranění – a to 5 bodnořezných poranění obličejové části hlavy s nářezem těla dolní čelisti vlevo, 10 bodnořezných poranění krku s přetětím zevní hrdelní žíly a protětím vnitřní hrdelní žíly vlevo, přetětím velkého rohu jazyčky vlevo a výrazným prokrvácením měkkých tkání krku, 2 bodnořezná poranění zad a dále 2 řezné rány pravé ruky, které vznikly v rámci obrany poškozeného Zdeňka M. před útokem – následkem čehož poškozený Zdeněk M. z důvodu pokrvácivého šoku při mnohačetných bodnořezných ranách hlavy, krku a zad s poraněním hrdelních žil vlevo na místě zemřel, přičemž do doby rozvoje pokrvácivého šoku, tj. po dobu několika minut bylo vědomí i možnost schopnosti jednání a pohybu u poškozeného Zdeňka M. zachovány, o čemž svědčí i jeho obranná zranění a útok na svou osobu po tuto dobu vnímal, stejně jako strach o svůj život.
27. S ohledem na dobu od způsobení poranění do smrti poškozeného, během níž bylo vědomí poškozeného i schopnost jeho jednání zachovány, dále s přihlédnutím k množství ran, a také k obraným zraněním na ruku poškozeného, které svědčí o tom, že poškozený Zdeněk M. byl v době útoku ze strany obžalovaného Ondřeje K. při vědomí, bránil se a zcela jistě pociťoval strach o svůj život, byl způsob usmrcení poškozeného kvalifikován jako zvláště trýznivý, kdy dle platné právní úpravy z hlediska zavinění zde postačí ve smyslu ustanovení § 17 písm. b) trestního zákoníku i nedbalost, neboť pachatel nemusí vědět, že jde o zvláště trýznivý způsob spáchání vraždy, ale postačí, že se zřetelem na okolnosti případu a své subjektivní dispozice to vědět měl a mohl.
28. Pro posouzení spáchání trestného činu vraždy zvláště trýznivým způsobem, je třeba uvést, že pro naplnění toho znaku je rozhodné zjištění, jak vedený útok pachatele prožívala jeho oběť, tedy poškozený. Vzhledem k tomu, že v případech dokonání trestných činů vraždy, jako i v tomto případě, není z objektivních důvodů výpověď poškozeného k dispozici, slouží jako podklad pro závěr o naplnění toho znaku především znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Rovněž záleží na věku oběti, její fyzické kondici a psychickém stavu. Zvláště trýznivý způsob spáchání činu může spočívat v působení těžce snesitelné bolesti po kratší dobu, nebo naopak v dlouhodobém působení bolesti méně intenzivní s tím, že se přitom může jednat o působení útrap fyzických nebo psychickým, zpravidla však půjde o jejich kombinaci. Na rozdíl od zvláště surového způsobu spáchání trestného činu vraždy zde bude relevantní, zdali oběť byla s to trýznění pachatele vnímat, tj. pociťovat působené útrapy. V této souvislosti soud opětovně odkazuje na shora citovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, kdy v průběhu dokazování neshledal žádnou skutečnost ani okolnost, která by tento zpochybňovala a činila nevěrohodným, a z něho jednoznačně vyplývá, že poškozený Zdeněk M. utrpěl celkem 19 bodných, bodnořezných a řezných ran, zejména v oblasti hlavy, krku, zad a také pravé ruky, kdy příčinou smrti poškozeného byl pokrvácivý šok v souvislosti s výše uvedenými zraněními, přičemž smrt poškozeného nenastala bezprostředně, ale až po dobu rozvoje pokrvácivého šoku, tj. po dobu několika minut, kdy během této doby bylo jeho vědomí a možnost jednání, resp. pohybu zachovány. Nadto byla u poškozeného v rámci soudní pitvy zjištěna také

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

poranění svědčící o obraně, tedy o tom, že poškozený byl během útoku na svou osobu při vědomí, a s ohledem na způsob jakým byl útok proti němu veden, musel pociťovat obavu o svůj život a bránil se. Vzhledem k výše uvedenému lze tedy způsob usmrcení poškozeného považovat za zvlášť trýznivý.

29. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud všechny okolnosti případu a osoby obžalovaného ve smyslu § 38 odst.1 tr. zákoníku a § 41 odst.1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb.. Soud se rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaného, kdy v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákona. U obžalovaného jde o jednání společensky velmi škodlivé, porušující zájem společnosti na ochraně života, přičemž tento je výrazně zvyšován počtem útoků a agresivním způsobem provedení. K osobě obžalovaného Ondřeje K. soud zjistil, že dosud nebyl soudně ani přestupkově trestán, nebyly k jeho osobě zjištěny žádné závadové poznatky. Ode dne xxx je v této věci stíhán vazebně. V inkriminované době byl studentem xxx xxx xxx a xxx xxx v xxx – x xxx v xxx formě, obor xxx. Současně začal podnikat jako xxx xxx, dosud bez příjmu. Vězeňskou službou je hodnocen kladně, kázeňsky řešen nebyl, pracovní zařazen není. Udržuje pravidelný písemný a telefonický kontakt s rodinou.
30. Po zvážení všech shora uvedených skutečností, po přihlédnutí k tomu, že u obžalovaného lze přihlédnout k polehčující okolnosti spočívající v jeho doznání, k tomu, že od počátku se snažil spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, k projevené lítosti a citelným známkám sebereflexe, k jeho snaze, i když za výrazné pomoci rodiny, u které má citelnou podporu, ke možnému zmírnění následků svého jednání, uhrazením způsobené škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR v plné výši 992,- Kč, v neposlední řadě po přihlédnutí k jeho věku, který je blízký věku mladistvého, dále však po přihlédnutí k okolnostem případu, způsobu provedení, kdy se jednalo o jednání s vysokou mírou agresivity, a to bez jakéhokoli účelu a důvodu, počtu útoků, dospěl soud k závěru, kdy v daném případě je možné uložení toliko nepodmíněného trestu, že tento bude vyměřen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, která v daném případě činí patnáct až dvacet let, nebo výjimečný trest, a to ve výměře patnácti let. Soud má za to, že trest i v této výměře splní požadovaný účel a povede k nápravě obžalovaného. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 3 tr. zákoníku do mírnějšího typu věznice s ostrahou, neboť s ohledem na osobu obžalovaného, jeho stupeň narušení, kdy prognóza převýchovy je u něho velmi příznivá, má soud za to, že účelu trestu v tomto typu věznice bude dosaženo. Současně byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci v souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a to vražedné zbraní, zavíracího nože, kterým se posuzovaného jednání dopustil a který byl v inkriminované době jeho majetkem.
31. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila jako poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, s požadavkem náhrady škody spočívající v nákladech vynaložených v souvislosti s poškozeným zemřelým Zdeňkem M., a to s částkou ve výši 992,- Kč. Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení před soudem obžalovaný doložil, že škoda byla poškozené v plném rozsahu uhrazena, soud o nároku poškozené VZP ČR již nerozhodoval, neboť její nárok byl obžalovaným plně saturován.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

P o u ě n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, která se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně vzdaly.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha dne 14. července 2020

JUDr. Veronika Cukerová,
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová